

EURÓPSKY PARLAMENT

2009 – 2014

Dokument na schôdzu

A7-0101/2012

3.4.2012

SPRÁVA

k téme Naše životné poistenie, náš prírodný kapitál: stratégia EÚ v oblasti biodiverzity do roku 2020
(2011/2307(INI))

Výbor pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín

Spravodajca: Gerben-Jan Gerbrandy

OBSAH

	strana
NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU	3
DÔVODOVÁ SPRÁVA.....	23
STANOVISKO VÝBORU PRE PRIEMYSEL, VÝSKUM A ENERGETIKU	25
STANOVISKO VÝBORU PRE REGIONÁLNY ROZVOJ	30
STANOVISKO VÝBORU PRE POĽNOHOSPODÁRSTVO A ROZVOJ VIDIEKA.....	34
STANOVISKO VÝBORU PRE RYBNÉ HOSPODÁRSTVO	39
VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE	42

NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU

k téme Naše životné poistenie, náš prírodný kapitál: stratégia EÚ v oblasti biodiverzity do roku 2020

(2011/2307(INI))

Európsky parlament

- so zreteľom na oznámenie Komisie s názvom Naše životné poistenie, náš prírodný kapitál: stratégia EÚ v oblasti biodiverzity do roku 2020 (COM(2011)0244),
- so zreteľom na víziu na rok 2050 a hlavný cieľ na rok 2020, ktorý prijali najvyšší štátni a vládni predstavitelia EÚ v marci 2010,
- so zreteľom na závery Rady pre životné prostredie z 21. júna a 19. decembra 2011 o stratégii EÚ v oblasti biodiverzity do roku 2020,
- s osobitným zreteľom na výsledky desiatej konferencie zmluvných strán (COP 10) Dohovoru OSN o biologickej diverzite (CBD), najmä na strategický plán v oblasti biodiverzity na roky 2011 – 2020 a ciele z Aichi, Protokol z Nagoje o prístupe ku genetickým zdrojom a spravodlivom a rovnocennom spoločnom využívaní prínosov vyplývajúcich z ich využitia a na stratégiu na mobilizáciu zdrojov v prospech biodiverzity v celosvetovom meradle,
- so zreteľom na Dohovor o medzinárodnom obchode s ohrozenými druhmi voľne žijúcich živočíchov a rastlín (CITES) a na Dohovor o sťahovavých druhoch (CMS),
- so zreteľom na oznámenie Komisie s názvom SPP do roku 2020: zvládnutie budúcich výziev v oblasti potravín, prírodných zdrojov a území (COM(2010)0672), a na návrhy Komisie na reformu SPP po roku 2013,
- so zreteľom na oznámenie Komisie Parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov s názvom Rozpočet stratégie Európa 2020 (COM(2011)0500) spolu s podpornými dokumentmi,
- so zreteľom na strategický finančný rámec 2014 – 2020,
- so zreteľom na Súhrnnú správu o stave ochrany typov prirodzených biotopov a druhov, ako sa vyžaduje v článku 17 smernice o biotopoch, (COM(2009)0358),
- so zreteľom na svoje uznesenie z 21. septembra 2010 o vykonávaní právnych predpisov EÚ zameraných na ochranu biodiverzity¹,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 8. júla o budúcnosti spoločnej poľnohospodárskej politiky po roku 2013² a na svoje uznesenie z 23. júna 2011 o SPP do roku 2020:

¹ Ú. v. EÚ C 50 E, 21.2.2012, s. 19.

² Ú. v. EÚ C 351E, 2.12.2011, s.103.

zvládnutie budúcich výziev v oblasti potravín, prírodných zdrojov a území¹,

- so zreteľom na pracovný dokument útvarov Komisie s názvom Financovanie programu Natura 2000 – investovanie do programu Natura 2000: poskytnutie výhod pre prírodu a ľudí (SEC(2011)1573),
- so zreteľom na štúdiu s názvom Ekonomika ekosystémov a biodiverzity (TEEB)²,
- so zreteľom na článok 48 rokovacieho poriadku,
- so zreteľom na správu Výboru pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín a na stanoviská Výboru pre priemysel, výskum a energetiku, Výboru pre regionálny rozvoj, Výboru pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka a Výboru pre rybné hospodárstvo (A7-0101/2012);

- A. keďže EÚ nedosiahla svoj cieľ v oblasti biodiverzity stanovený na rok 2010;
- B. keďže Organizácia Spojených národov vyhlásila roky 2010 – 2020 za dekádu biodiverzity;
- C. keďže biodiverzita je nevyhnutná pre existenciu ľudského života a dobré životné podmienky spoločností, a to priamo aj nepriamo prostredníctvom ekosystémových služieb, ktoré poskytuje, napr. len úžitok vyplývajúci zo siete chránených území Európskej únie Natura 2000 sa odhaduje na 200 – 300 miliárd EUR a celkový počet zodpovedajúcich pracovných miest na plný úväzok podporovaných priamo z výdavkov na návštevníkov týchto miest a ich okolia dosahuje približne 4,5 až 8 milióna;
- D. keďže v súčasnosti strata biodiverzity každoročne spôsobuje zníženie celosvetového HDP o 3 %;
- E. keďže takmer 65 % typov biotopov a 52 % druhov uvedených v prílohách k smernici o biotopoch má nepriaznivý stav ochrany;
- F. keďže 88 % populácií rýb sa loví nad úroveň maximálne udržateľného výnosu;
- G. keďže hranice EÚ už boli narušené viac ako 11 000 cudzími druhmi, z ktorých je minimálne 15 % invazívnych a poškodzuje biodiverzitu;
- H. keďže poľnohospodári zohrávajú rozhodujúcu úlohu pri dosahovaní cieľa EÚ v oblasti biodiverzity; keďže v roku 1992 sa poskytol počiatočný impulz pre začlenenie ochrany biodiverzity do spoločnej poľnohospodárskej politiky (SPP) a keďže následne sa reformou v roku 2003 zaviedli opatrenia, akými sú krížové plnenie, jednotná platba na poľnohospodársky podnik (oddelenie) a rozvoj vidieka, ktoré majú prínos pre biodiverzitu;
- I. keďže platby za ekosystémové služby predstavujú sľubný inovatívny finančný nástroj na ochranu biodiverzity;

¹ Prijaté texty, P7_TA(2011)0297.

² <http://www.teebweb.org>

- J. keďže na to, aby EÚ splnila ciele svojej novej stratégie v oblasti biodiverzity, je nevyhnutná komplexná rámcová smernica o pôde;
- K. keďže biotopy a jednotlivé druhy sú ohrozené zmenou klímy; keďže ochrana prírody a biodiverzita majú zásadný význam pre zmiernenie a prispôbenie sa zmene klímy;

Všeobecné poznámky

1. vyjadruje poľutovanie nad tým, že EÚ nedosiahla svoj cieľ v oblasti biodiverzity stanovený na rok 2010;
2. víta a podporuje stratégiu EÚ v oblasti biodiverzity do roku 2020 vrátane všetkých jej cieľov a opatrení; domnieva sa však, že niektoré opatrenia by sa mohli posilniť a jasnejšie vymedziť a že v záujme zaručenia efektívnej implementácie stratégie by sa mali zaviesť konkrétnejšie opatrenia;
3. zdôrazňuje naliehavú potrebu prijať opatrenia a potrebu uprednostniť biodiverzitu z politického hľadiska s cieľom dosiahnuť hlavný cieľ EÚ týkajúci sa biodiverzity stanovený na rok 2020 a celosvetové záväzky v oblasti biodiverzity; zdôrazňuje, že pomocou primeraných finančných zdrojov a politickej vôle sa dajú nájsť nástroje na zastavenie straty biodiverzity; zdôrazňuje, že ochrana biodiverzity je kolektívnou výzvou, ku ktorej by sa malo pristupovať so záväzkom a s účasťou mnohých zainteresovaných strán;
4. víta oznámenie Komisie o biodiverzite do roku 2020 a pripomína, že zmena klímy, strata biodiverzity, hrozby zo strany invazívnych druhov a nadmerné využívanie prírodných zdrojov predstavujú nadnárodné a nadregionálne problémy, ktoré majú vplyv na každého občana EÚ bez ohľadu na to, či žije v mestskej alebo vo vidieckej oblasti, a že na každej úrovni verejnej správy, t. j. miestnej, regionálnej aj vnútroštátnej, je nutné prijať naliehavé opatrenia s cieľom zmiernenia týchto vplyvov;
5. vyzýva preto členské štáty, aby začlenili stratégiu do svojich plánov, programov a/alebo vnútroštátnych stratégií;
6. domnieva sa, že záruky týkajúce sa biodiverzity obsiahnuté v súčasných právnych predpisoch EÚ sa nesmú oslabiť;
7. zdôrazňuje, že rovnako nesmie zlyhať nová stratégia; vyzýva preto Komisiu, aby Parlamentu každý druhý rok predkladala správy o pokroku, v ktorých sa Rada a Komisia vyjadria k aktuálnemu stavu;
8. zdôrazňuje, že naozajstným preverením záväzku EÚ dosiahnuť cieľ v oblasti biodiverzity a skutočným kľúčom k riešeniu tejto problematiky nie je nová stratégia, ale skôr chystané reformy spoločnej poľnohospodárskej politiky a politiky v oblasti rybného hospodárstva a viacročný finančný rámec; poukazuje ďalej na to, že nedostatočná miera začlenenia ochrany biodiverzity do ostatných politík EÚ viedla k neúspechu prvej stratégie;
9. domnieva sa, že ťažkosti pri plnení cieľa stanoveného pre rok 2010 si vyžadujú hĺbkové preskúmanie doteraz uplatňovaných metód; nazdáva sa, že sa musia uskutočniť

strategické štúdie obsahujúce všetky zložky, ktoré by mohli mať vplyv na chránené územia a že tieto štúdie by sa mali začleniť do mestského územného plánovania a mali by ich sprevádzať vzdelávacie a informačné kampane o význame miestnych prírodných zdrojov a ich ochrany;

10. zdôrazňuje, že strata biodiverzity sa vzťahuje nielen na druhy a biotopy, ale aj na genetickú rôznorodosť; vyzýva Komisiu, aby vyvinula stratégiu na zachovanie genetickej rôznorodosti;
11. poznamenáva, že naše prírodné dedičstvo je hlavným ekologickým statkom, ktorý má zásadný význam pre blahobyt ľuďstva; zastáva názor, že všetky členské štáty by mali spolupracovať a koordinovať svoje úsilie na zabezpečenie účinnejšieho využívania prírodných zdrojov a predchádzanie čistým stratám z hľadiska biodiverzity a ekosystémových služieb tak vo vidieckych, ako aj mestských oblastiach;

Ciele – začlenenie biodiverzity do všetkých politík EÚ

12. zdôrazňuje, že je dôležité začleniť ochranu a zachovanie biodiverzity do rozvoja, vykonávania a financovania všetkých ostatných politík EÚ, vrátane poľnohospodárskej politiky, politiky lesného hospodárstva, rybného hospodárstva, regionálnej politiky a politiky súdržnosti, energetickej politiky, politiky v oblasti priemyslu, dopravy a cestovného ruchu, rozvojovej spolupráce, výskumu a inovácií, aby sa zvýšila súdržnosť odvetvových a rozpočtových politík EÚ a aby sa zabezpečilo rešpektovanie záväzkov týkajúcich sa ochrany biodiverzity,
13. zdôrazňuje, že stratégia EÚ pre biodiverzitu by sa mala v plnom rozsahu zlúčiť so stratégiami na zmiernenie zmeny klímy a prispôsobenie sa tejto zmene;
14. pripomína, že zásada obozretnosti predstavuje právny základ, ktorý sa má uplatňovať vo všetkých právnych predpisoch a rozhodnutiach vplývajúcych na biodiverzitu;
15. zdôrazňuje, že ochrana, ocenenie, mapovanie a obnova biodiverzity a ekosystémových služieb sú veľmi dôležité na dosiahnutie cieľov EÚ týkajúcich sa efektívneho využívania zdrojov a vyzýva Komisiu a členské štáty, aby v rámci osobitných opatrení zväzili predloženie harmonogramu na mapovanie a hodnotenie ekosystémových služieb v EÚ, vďaka ktorému by sa mohli prijať ciele a efektívne opatrenia na zastavenie degradácie biodiverzity a ekosystémových služieb;
16. zdôrazňuje, že strata biodiverzity prináša pre spoločnosť ničujúce hospodárske náklady, čo sa doposiaľ v dostatočnej miere nezačlenilo do hospodárskych a iných politík; naliehavo preto vyzýva Komisiu a členské štáty, aby ocenili ekosystémové služby a začlenili tieto hodnoty do účtovných systémov ako základ udržateľnejších politík; nazdáva sa, že akýkoľvek ekonomický model, ktorý neberie ohľad na riadnu ochranu biodiverzity, nie je životaschopný; zdôrazňuje tiež, že opatrenia na obnovu ekosystémov a biodiverzity môžu významne prispieť k vytvoreniu nových zručností, pracovných miest a podnikateľských príležitostí;
17. zdôrazňuje potrebu vypracovať dôkladné posúdenie negatívnych vplyvov na biodiverzitu, pokiaľ ide o rozličné hospodárske odvetvia;

18. zdôrazňuje, že stratégia pre biodiverzitu je súčasťou hlavnej iniciatívy s názvom Európa efektívne využívajúca zdroje, a pripomína, že regionálna politika zohráva zásadnú úlohu pri zabezpečovaní udržateľného rastu prostredníctvom činností, ktoré podporuje v záujme riešenia klimatických, energetických a environmentálnych otázok;
19. domnieva sa, že významné množstvo vznikajúcich infekčných chorôb je zoonózneho povahy (prenosné medzi voľne žijúcimi zvieratami, domácimi zvieratami a ľuďmi), a uznáva, že obchod s voľne žijúcimi zvieratami, ako aj zmeny vo využívaní a spravovaní pôdy môžu viesť k novým alebo pozmeneným rozhraniam medzi ľuďmi, domácimi zvieratami a voľne žijúcimi zvieratami, čo by mohlo podporiť prenos chorôb a stratu biodiverzity; zdôrazňuje, že prvoradé je začlenenie stratégií pre biodiverzitu do politiky pre zdravie zvierat, dobré životné podmienky zvierat a obchodnej politiky.
20. domnieva sa však, že v prípadoch, keď chýbajú údaje, môže byť potrebné dôkladné posúdenie vplyvu na environmentálnu, ekonomickú a sociálnu oblasť;

Ochrana a obnova prírody

21. zdôrazňuje potrebu zastaviť zhoršovanie stavu všetkých druhov a biotopov, na ktoré sa vzťahujú právne predpisy EÚ týkajúce sa ochrany prírody, a dosiahnuť výrazné a merateľné zlepšenie ich stavu na úrovni EÚ; zdôrazňuje, že by sa to malo dosiahnuť formou zlepšenia aspoň jedného z parametrov ochrany stavu definovaných v článku 1 smernice o biotopoch bez toho, aby to spôsobilo akékoľvek zhoršenie ďalších parametrov;
22. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby sa zaviazali prijať integrované stratégie s cieľom získať informácie o prírodnom bohatstve jednotlivých geografických oblastí a črtách ich kultúrneho dedičstva, ako aj o podmienkach nevyhnutných pre ich zachovanie;
23. zdôrazňuje, že na to, aby boli ciele v oblasti biodiverzity účinné, je potrebná ich realizácia prostredníctvom konkrétnych opatrení; vyjadruje poľutovanie nad tým, že napriek opatreniam prijatým na boj proti strate biodiverzity v EÚ vykazuje priaznivý stav iba 17 % biotopov a druhov a 11 % kľúčových ekosystémov chránených právnymi predpismi EÚ; vyzýva Komisiu, aby urýchlene analyzovala, prečo súčasné snahy neboli doposiaľ úspešné, a zvažila, či sú k dispozícii iné a potenciálne účinnejšie nástroje;
24. zdôrazňuje, že na to, aby sa stanovila jasná cesta na dosiahnutie vízie na rok 2050, musí byť do roku 2020 aspoň 40 % všetkých biotopov a druhov v priaznivom stave ochrany; pripomína, že do roku 2050 musí byť 100 % (alebo takmer 100 %) biotopov a druhov v priaznivom stave ochrany;
25. vyjadruje obavy v súvislosti s neustálym zhoršovaním základných biotopov, ako napríklad mokradí, ktoré by sa mali považovať za prioritu a mali by sa stať predmetom naliehavých opatrení skutočne zodpovedajúcich stavu osobitnej ochrany, ktorý im EÚ udeľuje;
26. uznáva, že budovanie infraštruktúry, urbanizácia, industrializácia a všeobecné zásahy do území sú jednými z najdôležitejších činiteľov fragmentácie ekosystémov a biotopov; vyzýva miestne, regionálne a celoštátne správy, aby v rámci svojich kompetencií a v súlade s pravidlami vytvárania a realizovania plánov zohľadnili pri plánovaní a projektoch rozvoja vo veľkom aj v malom rozsahu tieto aspekty, ktoré predstavujú

hrozbu pre ekosystémy a biotopy; uznáva, že na miestnej a regionálnej úrovni existuje tlak a potreba, aby sa zabezpečil podstatný hospodársky rozvoj, a odporúča miestnym a regionálnym orgánom, aby zohľadňovali stanovenie rovnováhy medzi rozvojom a potrebou chrániť biodiverzitu a prírodné biotopy; podporuje ďalšie reformy a používanie politík regionálneho a miestneho rozvoja na podporu biodiverzity a zastavenie ešte väčšej straty biotopov, a to aj v období hospodárskej a finančnej krízy;

27. podporuje posilnenie využívania posudzovaní vplyvov na životné prostredie, posudzovaní vplyvov na udržateľnosť, strategických environmentálnych hodnotení a ďalších nástrojov na zohľadnenie straty biodiverzity a účinkov zmeny klímy v rámci regionálneho a miestneho rozhodovania; poukazuje na to, že všetky regióny budú mať úžitok z projektov, ktoré sú zamerané na podporu zmierňovania zmeny klímy a ochranu pred stratou biodiverzity, a to vrátane menej rozvinutých regiónov;
28. naliehavo vyzýva členské štáty, aby zabezpečili ukončenie procesu označovania lokalít sústavy Natura 2000 do roku 2012 v súlade s cieľom 11 z Aichi; vyjadruje hlboké poľutovanie nad omeškaním v označovaní morských lokalít; je znepokojený obnovením lovu v delte Dunaja a jeho možným negatívnym vplyvom na biodiverzitu; vyzýva Komisiu, aby si overila, či členské štáty vykonávajú článok 7 smernice (2009/147/ES¹) o vtáctve, najmä pokiaľ ide o lov;
29. Zdôrazňuje naliehavú potrebu zintenzívniť úsilie o ochranu oceánov a morského prostredia prostredníctvom opatrení EÚ, ako aj zlepšenia medzinárodnej správy oceánov a oblastí mimo vnútroštátnej jurisdikcie,
30. naliehavo vyzýva členské štáty, aby dodržali konečné termíny stanovené v článkoch 4 a 6 smernice o biotopoch (92/43/EHS²) na vypracovanie plánov riadenia alebo rovnocenných nástrojov pre všetky lokality sústavy Natura 2000;
31. domnieva sa, že lepšia cezhraničná spolupráca by mohla výrazne prispieť k dosiahnutiu cieľov Natura 2000; zdôrazňuje potrebu užšej spolupráce európskych, vnútroštátnych, regionálnych a miestnych orgánov v súvislosti s ochranou biodiverzity a prírodných zdrojov; v tejto súvislosti zdôrazňuje príležitosti, ktoré ponúka cezhraničná, medziregionálna a nadnárodná spolupráca v oblasti riešenia straty biodiverzity, a domnieva sa, že lepšie využívanie potenciálu územnej spolupráce a výmena informácií, skúseností a osvedčených postupov by významne prispeli k dosiahnutiu tohto cieľa; zdôrazňuje, že začlenenie priorít súvisiacich s biodiverzitou do regionálnych makrostratégií je dôležitým krokom k jej obnove a ochrane;
32. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby zabezpečili riadnu ochranu sústavy Natura 2000 prostredníctvom primeraného financovania týchto lokalít; predovšetkým vyzýva členské štáty, aby v spolupráci s rôznymi zúčastnenými stranami vypracovali záväzné vnútroštátne nástroje, prostredníctvom ktorých budú vymedzovať prioritné ochranné opatrenia a uvádzať súvisiace plánované zdroje financovania (z finančných zdrojov EÚ a vlastných rozpočtov členských štátov);

¹ Ú. v. EÚ L 20, 26.1.2010, s. 7.

² Ú. v. ES L 206, 22.7.1992, s. 7.

33. domnieva sa, že sa musí zlepšiť presadzovanie právnych predpisov EÚ, najmä o životnom prostredí;
34. vzhľadom na obrovské rozdiely medzi členskými štátmi, pokiaľ ide o vykonávanie právnych predpisov týkajúcich sa sústavy Natura 2000, vyzýva Komisiu, aby poskytla ďalšie objasnenie alebo prípadne usmernenie, založené na osvedčených postupoch; žiada tiež Komisiu, aby poskytla usmernenie alebo podelila sa o osvedčené postupy riadenia oblastí susediacich s územiaми sústavy Natura 2000;
35. vyzýva Komisiu, aby zvýšila svoju kapacitu na spracovanie a účinnú kontrolu sťažností a porušovania právnych predpisov týkajúcich sa riadneho vykonávania smernice o vtáctve a smernice o biotopoch a aby vypracovala primerané usmernenia pre členské štáty, pokiaľ ide o kontrolu na mieste zameranú na vykonávanie týchto smerníc; vyzýva ďalej Komisiu, aby začlenila opatrenia na zlepšenie vykonávania a spoločného presadzovania smerníc o vtáctve a biotopoch do rámca svojej prebiehajúcej práce na zlepšovaní vykonávania a kontroly právnych predpisov v oblasti životného prostredia; vzhľadom na svoje uznesenie z 20. novembra 2008 o revízii odporúčania 2001/331/ES, ktorým sa stanovujú minimálne kritériá pre environmentálne inšpekcie v členských štátoch¹, považuje za nevyhnutné posilniť sieť Európskej únie pre implementáciu a presadzovanie práva v oblasti životného prostredia (IMPEL) a naliehavo vyzýva Komisiu, aby oznámila možné spôsoby realizácie tohto zámeru vrátane uskutočniteľnosti zriadenia jednotky EÚ pre environmentálne inšpekcie, a aby predložila návrh smernice o environmentálnych inšpekciách;
36. podporuje iniciatívu Komisie týkajúcu sa vzdelávacích programov pre sudcov a prokurátorov; zdôrazňuje však, že Komisia a členské štáty by mali zabezpečiť, aby tieto vzdelávacie programy boli prístupné aj pre odborníkov zaoberajúcich sa sústavou Natura 2000, napríklad pre regionálne a miestne orgány zaoberajúce sa presadzovaním práva a iné správne jednotky zodpovedné za vykonávanie smernice o vtáctve a smernice o biotopoch;
37. domnieva sa, že je nevyhnutné mať k dispozícii digitalizované mapy s presnými informáciami o najdôležitejších prírodných zdrojoch, chránených územiach, využití pôdy, vodných plochách a ohrozených oblastiach s cieľom uľahčiť regionálnym a miestnym orgánom zosúladenie s právnymi predpismi v oblasti životného prostredia, najmä pokiaľ ide o biodiverzitu;
38. berie na vedomie obmedzené povedomie verejnosti v EÚ o význame ochrany biodiverzity a o vážnych environmentálnych, ako aj spoločensko-hospodárskych nákladoch spojených s jej stratou; zdôrazňuje potrebu komplexnejšej komunikačnej stratégie v súlade s 1. cieľom z Aichi;
39. víta zámer Komisie a členských štátov spustiť do roku 2013 veľkú komunikačnú kampaň zameranú na sieť Natura 2000, zlepšiť uplatňovanie ochranných ustanovení EÚ v oblasti životného prostredia a podporiť koexistenciu ochrany životného prostredia a udržateľného hospodárskeho rastu a sociálneho rozvoja ako rovnocenných zásad, ktoré nie sú v protiklade; na tento účel žiada propagovanie úspešných projektov a informovanie verejnosti o uskutočniteľnosti hospodárskeho rozvoja, ktorý neškodí životnému

¹ Ú. v. EÚ C 16 E, 22.1.2010, s. 67.

prostrediu, v oblastiach významného prírodného a kultúrneho dedičstva, akými sú oblasti patriace k sieti Natura 2000;

40. zdôrazňuje, že treba organizovať osvetové a informačné kampane týkajúce sa biodiverzity pre všetky vekové a sociálne kategórie obyvateľstva, pričom si treba uvedomiť, že osvetové kampane pre deti a dospelých, ktorých táto téma hlboko znepokojuje, by sa mali organizovať predovšetkým na školách; zastáva názor, že vzdelávanie a odborná príprava najmä v poľnohospodárstve, lesnom hospodárstve a v príbuzných odvetviach by sa mali viac sústreďovať na úlohu biodiverzity;
41. uznáva, že mimovládne organizácie zohrávajú významnú úlohu pri ochrane biodiverzity tým, že prispievajú k rozhodovaciemu procesu pôsobiac priamo v teréne a zvyšujú povedomie verejnosti;
42. odporúča rozšírenie správy na mobilizáciu občanov a tiež na neziskové organizácie a hospodárske subjekty, pričom v prípade hospodárskych subjektov treba klásť dôraz na začlenenie biodiverzity do podnikových stratégií; uznáva hodnotu a znalosti dobrovoľného a verejného sektora a prácu, ktorú vykonáva, pri ochrane biodiverzity, a žiada regionálne a miestne samosprávy, aby tieto skupiny zapojili do plánovania a konzultovania projektov nadviazaním partnerstiev medzi orgánmi, súkromným sektorom a mimovládnyimi organizáciami;
43. uznáva veľkú dôležitosť udržiavania úzkeho vzťahu s miestnymi aktérmi a priamymi správcami pôdy predmetnej pôdy, a preto podporuje Komisiu, aby v tejto súvislosti vyvíjala väčšie úsilie s prihliadnutím na skúsenosti a osobitné vedomosti, ktorými títo aktéri môžu prispieť pri navrhovaní právnych predpisov s cieľom zabezpečiť dobrý stav biotopov, ktoré sú domovom pre biodiverzitu, ktorú by sme chceli v EÚ zachovať;
44. domnieva sa, že jedným z dôvodov, prečo sa nám nepodarilo odvrátiť pretrvávajúci trend straty biodiverzity a degradácie ekosystémov na celosvetovej úrovni je skutočnosť, že nemáme dostatočné vedomosti o zložitosti biodiverzity a interakcii jej častí medzi sebou a vo vzťahu k životnému prostrediu, a ani o hodnote biodiverzity pre súčasné a budúce generácie ľudí; opakuje, že vedecký výskum v oblasti biodiverzity je nevyhnutným predpokladom akéhokoľvek vykonávania politiky v tejto oblasti;
45. zdôrazňuje preto, že treba viac investovať do výskumu v oblasti biodiverzity, a to aj vo vzťahu k jednému alebo viacerým dôležitým spoločenským problémom v rámci programu Horizont 2020 s cieľom vyhnúť sa fragmentácii výskumnej politiky; domnieva sa, že takéto navýšenie finančných prostriedkov určených na výskum biodiverzity by sa mohlo dosiahnuť v rámci celkových existujúcich prostriedkov vzhľadom na nízku mieru čerpania; na jednej strane je presvedčený, že výskum by nám umožnil lepšie pochopiť problematiku biodiverzity a jej význam pre všetky aspekty ľudskej činnosti a na druhej strane, že prostredníctvom inovačných koncepcií prispeje k novým a vylepšeným politikám a stratégiám riadenia a rozvoja;
46. zdôrazňuje, že výskum biodiverzity si vyžaduje multidisciplinárny a cezhraničný prístup, pretože biodiverzita vo svojej podstate súvisí s oblasťami, akými sú ekológia, genetika, epidemiológia, klimatológia, ekonómia, sociálna antropológia a teoretické modelovanie; zdôrazňuje, že udržateľné obhospodarovanie ekosystémov a prírodných zdrojov si

vyžaduje politiky založené na vedeckých poznatkoch, a to predovšetkým v hospodársky a spoločensky dôležitých odvetviach poľnohospodárstva, rybného hospodárstva a lesného hospodárstva;

47. považuje za kľúčové, aby dostupné vedecké údaje o biodiverzite, príklady osvedčených postupov na zastavenie straty biodiverzity a obnovu biodiverzity, ako aj informácie o inováciách vychádzajúcich z prírody a potenciáli rozvoja boli viac rozšírené, aby ich spoločne využívali tvorcovia politik a kľúčové zainteresované strany a aby príslušné informačné a komunikačné technológie zohrávali kľúčovú úlohu pri poskytovaní nových príležitostí a nástrojov; víta preto skutočnosť, že Komisia zriadila platformu EÚ pre podnikanie a biodiverzitu, podporuje Komisiu v ďalšom rozvíjaní tejto platformy a nabáda na väčšiu spoluprácu medzi správnymi orgánmi a podnikmi v EÚ vrátane MSP;
48. žiada, aby bol webový portál Európskeho informačného systému pre biodiverzitu dostupný vo všetkých úradných jazykoch EÚ s cieľom prispieť k vzájomnej výmene údajov a informácií;

Zachovať a obnoviť ekosystémy a ich služby

49. berie na vedomie požiadavku v súlade s Dohovorom o biologickej biodiverzite (CBD) obnoviť 15 % zdegradovaných ekosystémov do roku 2020; považuje to však za minimum a želá si, aby EÚ stanovila oveľa vyšší cieľ obnovy, ktorý bude odrážať jej vlastný ambiciózny hlavný cieľ a jej víziu do roku 2050 s prihliadnutím na prírodné podmienky každej krajiny; naliehavo vyzýva Komisiu, aby jasne definovala význam termínu „zdegradované ekosystémy“ a stanovila základné kritérium, podľa ktorého by sa dal merať pokrok;
50. uznáva však, že je nepravdepodobné, že ambicióznejší cieľ EÚ na obnovu zdegradovaných ekosystémov bude podnetom pre ambicióznejšie medzinárodné a vnútroštátne záväzky v rámci alebo mimo CBD;
51. naliehavo vyzýva Komisiu, aby najneskôr do roku 2012 prijala osobitnú stratégiu pre zelenú infraštruktúru a ochranu biodiverzity ako svoj prioritný cieľ; zdôrazňuje, že táto stratégia by sa mala zaoberať cieľmi súvisiacimi s mestskými, ako aj vidieckymi oblasťami, okrem iného s cieľom lepšie naplniť ustanovenia článku 10 smernice o biotopoch;
52. vyjadruje poľutovanie nad skutočnosťou, že Komisia plánuje vypracovať stratégiu pre zelenú infraštruktúru až v roku 2012, zatiaľ čo energetické a dopravné koridory boli vymedzené už v návrhu balíka pre európsku infraštruktúru; vyzýva preto Komisiu, aby urýchlila prácu na stratégii pre zelenú infraštruktúru a zabezpečila, aby bol dosiahnutý navrhovaný cieľ č. 2; súhlasí s tým, že synergie medzi projektmi v oblasti energetiky, dopravy a IKT by sa mali maximalizovať, aby sa obmedzil negatívny vplyv na biodiverzitu, a že EÚ by mala financovať iba tie opatrenia, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi EÚ a príslušnými politikami Únie;
53. zdôrazňuje, že vytváranie prírodného prostredia by sa nemalo obmedzovať len na vymedzené územia, ale malo by sa podnecovať na rôznych miestach – napríklad v mestách, pozdĺž diaľnic a železníc a v priemyselných oblastiach – s cieľom vytvoriť

skutočne zelenú infraštruktúru;

54. naliehavo vyzýva Komisiu, aby predovšetkým vypracovala účinný regulačný rámec založený na iniciatíve na zachovanie biodiverzity bez strát, ktorý zohľadňuje skúsenosti členských štátov z minulosti, a aby pritom využívala normy, ktoré sa uplatňujú v programe pre podniky a vyrovnanie biodiverzity; v tejto súvislosti berie na vedomie význam uplatňovania takéhoto prístupu ku všetkým biotopom a druhom v EÚ a nielen k tým, na ktoré sa už vzťahujú právne predpisy EÚ;
55. vyzýva Komisiu, aby venovala osobitnú pozornosť druhom a biotopom, ktorých funkcie majú nevyčísliteľnú hospodársku hodnotu, keďže úsilie o ochranu biodiverzity sa v budúcnosti bude zameriavať na tie oblasti, ktoré za krátke obdobie budú vytvárať hospodárske výhody, alebo sa to od nich bude očakávať;
56. uznáva, že biodiverzita a ekosystémové služby poskytujú významné nepenežné prínosy pre priemyselné odvetvia a iné hospodárske subjekty; vyzýva organizácie zastupujúce súkromný sektor, aby predložili návrhy, ako čo najlepšie vo významnej miere zachovať a obnoviť biodiverzitu;
57. uznáva potrebu podporovať ekologickú infraštruktúru, ekologické inovácie a prijímanie inovačných technológií s cieľom vytvoriť ekologickejšie hospodárstvo a vyzýva Komisiu, aby v tejto oblasti vypracovala príručky osvedčených postupov; naliehavo žiada Komisiu, členské štáty a miestne i regionálne orgány, aby zohľadnili odporúčania štúdie TEEB, ktorá má byť užitočným poradným nástrojom pre miestnych a regionálnych politických činiteľov, správcov a vedúcich pracovníkov; zdôrazňuje potrebu rozšíriť a zintenzívniť odbornú prípravu príjemcov prostriedkov zo štrukturálnych fondov a z Kohézneho fondu a miestnej, regionálnej a štátnej správy v tom, ako sa orientovať v zložitých európskych a vnútroštátnych právnych predpisoch zameraných na ochranu prírody a zvyšovanie informovanosti o závažnosti straty biodiverzity; vyzýva Komisiu, aby zaviedla mechanizmy technickej pomoci na podporu znalostí na regionálnej i miestnej úrovni, pokiaľ ide o problémy súvisiace s vykonávaním predpisov;

Poľnohospodárstvo

58. pripomína, že na viac ako na polovici územia EÚ hospodária poľnohospodári, že poľnohospodárska pôda poskytuje dôležité ekosystémové služby a má značnú spoločensko-hospodársku hodnotu a že financovanie SPP tvorí veľký podiel rozpočtu EÚ; zdôrazňuje, že SPP sa neobmedzuje na cieľ poskytovania potravín a rozvoja vidieka, ale je kľúčovým nástrojom pre biodiverzitu, ochranu, zmierňovanie zmeny klímy a zachovávanie ekosystémových služieb; konštatuje, že SPP už obsahuje opatrenia zamerané na ochranu životného prostredia, akými sú napríklad oddelenie, krížové plnenie a agro-environmentálne opatrenia; považuje za poľutovaniahodné, že týmito opatreniami doposiaľ nebolo možné zastaviť celkový pokles biodiverzity v EÚ a že biodiverzita poľnohospodárskej pôdy naďalej klesá; požaduje preto, aby sa SPP preorientovala na poskytovanie kompenzácie poľnohospodárom za dodávanie verejných statkov, pretože trh v súčasnosti nie je schopný začleniť hospodársku hodnotu dôležitých verejných statkov, ktoré poľnohospodárstvo môže poskytovať;
59. zdôrazňuje spojenie vodného hospodárstva a biodiverzity ako nevyhnutnú zložku udržania

života a trvalo udržateľného rozvoja;

60. zdôrazňuje, že v záujme posúdenia účinnosti použitých nástrojov treba prejsť od prístupu založeného na prostriedkoch k prístupu založenému na výsledkoch;
61. požaduje ekologizáciu prvého piliera SPP s cieľom zaručiť ochranu biodiverzity v širšej poľnohospodárskej krajine, zlepšiť prepojenie a prispôbiť sa účinkom zmeny klímy; víta návrh Komisie týkajúci sa reformy SPP, ktorý zabezpečuje ekologizáciu SPP pridelením platieb z prvého piliera do balíka významných základných osvedčených postupov uplatňovaných na úrovni poľnohospodárskeho podniku, ktoré by mali zahŕňať striedanie plodín a diverzifikáciu, trvalé pastviny a minimálnu „oblasť ekologického záujmu“; zdôrazňuje, že takéto ekologizačné opatrenia musia byť realizovateľné a nesmú spôsobovať zbytočnú byrokráciu; znovu opakuje svoju výzvu na podporu siete Natura 2000 podľa jednotlivých oblastí v rámci systému priamych platieb; domnieva sa, že poľnohospodárske postupy, ktoré efektívne využívajú zdroje a sú ohľaduplné voči životnému prostrediu a klíme, zaručia udržateľnosť poľnohospodárskeho odvetvia a dlhodobú potravinovú bezpečnosť a uznáva, že pri dosahovaní tohto cieľa ba SPP mala zohrávať významnú úlohu;
62. požaduje, aby ekologizačné postupy boli zamerané na poľnohospodársku rozmanitosť v jednotlivých členských štátoch s prihliadnutím na osobitnú situáciu napríklad v krajinách Stredozemia, ktorá sa navrhovanými limitmi nerieši, pokiaľ ide o diverzifikáciu plodín a pôdu ekologického významu; konštatuje, že spracované plodiny, trvalé plodiny (olivové háje, vinice, jablčné sady) alebo ryžové plodiny sú len niektoré z príkladov postupov, ktoré by mali byť zladené s ekologizáciou, vzhľadom na vysokú ekologickú a ochrannú hodnotu niektorých z týchto poľnohospodárskych systémov;
63. trvá na tom, že pomoc verejným a súkromným subjektom ochraňujúcim lesnú biodiverzitu druhov, biotopov a ekosystémových služieb sa v novej SPP musí zvýšiť a taktiež sa musí rozšíriť oprávnenosť na územia, ktoré spájajú lokality sústavy Natura 2000;
64. požaduje, aby sa všetky platby v rámci SPP vrátane platieb od roku 2014 zakladali na prísnych pravidlách krížového plnenia, ktoré pomáhajú pri zachovávaní biodiverzity a ekosystémových služieb a sú platné pre smernicu o vtácoch a smernicu o biotopoch (bez oslabenia súčasných noriem, ktoré sa uplatňujú v období 2007 – 2013) a právne predpisy týkajúce sa pesticídov a biocídov, ako aj rámcovú smernicu o vode¹; požaduje jednoduché a transparentné pravidlá pre tých, ktorých sa to týka;
65. požaduje posilnenie druhého piliera vo všetkých členských štátoch EÚ a žiada, aby sa v rámci tohto piliera venovala zvýšená pozornosť životnému prostrediu a účinnosti jeho agro-environmentálnych opatrení, a to okrem iného prostredníctvom minimálnych povinných výdavkov na opatrenia týkajúce sa životného prostredia, akými sú agro-environmentálne opatrenia, opatrenia Natura 2000 a opatrenia lesného životného prostredia, a podpory vysokej prírodnej hodnoty a ekologického poľnohospodárstva; zdôrazňuje, že environmentálne opatrenia v rámci dvoch pilierov by mali byť vzájomne prospešné;

¹ Smernica 2000/60/ES, Ú. v. EÚ L 327, 22.12.2000, s. 1.

66. na vedomie kritickú správu Európskeho dvora audítorov o agro-environmentálnych schémach; konštatuje, že so sumou 22,2 miliardy EUR, ktorá bola k dispozícii na obdobie 2007 – 2013 sa dosiahli veľmi obmedzené environmentálne ciele; naliehavo vyzýva Komisiu, aby zabezpečila, že budúce agro-environmentálne dotácie sa schvália len na základe prísnych environmentálnych kritérií;
67. upozorňuje na skutočnosť, že zvýšený dopyt po poľnohospodárskych palivách a následné zintenzívnenie tlaku na ich výrobu v rozvojových krajinách ohrozuje biodiverzitu, predovšetkým v rozvojových krajinách, prostredníctvom degradácie a zmeny biotopov a ekosystémov, ako sú okrem iného mokrade a lesy;
68. domnieva sa, že by sa mala posilniť kontrola poľnohospodárskych postupov s cieľom zabrániť strate biodiverzity; predovšetkým sa domnieva, že by sa malo kontrolovať vypúšťanie močovky, ktoré by sa v najcitlivejších oblastiach malo dokonca zakázať v záujme ochrany ekosystémov;
69. v záujme zvýšenia ekologickej výkonnosti výrobných systémov požaduje, aby sa európske partnerstvo v oblasti inovácií (EIP) v poľnohospodárstve zameralo na agro-ekologické prvky;
70. nabáda Komisiu a členské štáty, aby preskúmali jav opúšťania poľnohospodárskej pôdy v niektorých častiach Európy ako potenciálnu možnosť na obnovu voľnej prírody veľkých častí krajiny ako hlavných oblastí voľnej prírody, a podporili tak ciele zachovanie biodiverzity a zamedzenie tvorbe púští a súčasný vznik nových spoločensko-hospodárskych príležitostí na rozvoj vidieka; zdôrazňuje však, že treba rešpektovať jestvujúce vlastníctvo pôdy; zdôrazňuje tiež, že európski poľnohospodári zohrávajú dôležitú úlohu, ako „strážcovia“ krajiny;
71. varuje pred skutočnosťou, že rôzne druhy a biotopy, ktoré sú z hľadiska ochrany veľmi cenené, vrátane tých, ktoré sú chránené právnymi predpismi EÚ, sú závislé od agro-environmentálnych systémov, v ktorých je prítomnosť človeka kľúčovým faktorom; v tejto súvislosti zdôrazňuje význam zastavenia a zvrátenia trendu opúšťania pôdy; odporúča zvýšenú podporu malých a stredne veľkých hospodárstiev, rodinných hospodárstiev a extenzívneho poľnohospodárstva, ktoré propagujú osvedčené postupy na zachovanie prírodných zdrojov;
72. vyzýva Komisiu, aby v súvislosti s novou reformou SPP zvýšila úsilie o podporu poľnohospodárskych odvetví, ktoré preukázateľne prispievajú k ochrane biodiverzity, predovšetkým včelárstva; poukazuje na skutočnosť, že voľne žijúci a zdomácnený hmyz, napríklad včely, zaisťuje 80 % opelenia kvitnúcich rastlín a že úbytok, ktorý tomuto hmyzu hrozí, predstavuje obrovský problém pre našu spoločnosť, v ktorej poľnohospodárska výroba, a teda aj potraviny, z veľkej časti závisí od opelenia kvitnúcich rastlín; zdôrazňuje preto, že v rámci opatrení, ktoré treba prijať na ochranu biodiverzity, by sa mala venovať osobitná pozornosť chovu včiel;
73. zdôrazňuje význam zastavenia a zvrátenia znižovania rozmanitosti druhov a odrôd plodín vedúceho k narušeniu genetického základu, od ktorého závisí výživa ľudí a zvierat; obhajuje potrebu podporovať využívanie tradičných odrôd plodín špecifických pre určité regióny; požaduje primerané právne predpisy a stimuly na udržanie a ďalší rozvoj

rozmanitosti poľnohospodárskych genetických zdrojov, napr. lokálne prispôsobené plemená a odrody;

74. zdôrazňuje potrebu účinnejšej spolupráce na európskej úrovni v oblasti vedeckého a aplikovaného výskumu, pokiaľ ide o rozmanitosť živočíšnych a rastlinných genetických zdrojov s cieľom zabezpečiť ich zachovanie a zlepšiť ich schopnosť prispôbiť sa zmene klímy a podporiť ich účinné využitie pri programoch genetického zlepšovania;

Lesné hospodárstvo

75. vyzýva na osobitné opatrenia zamerané na dosiahnutie cieľa 5 z Aichi, podľa ktorého sa musí do roku 2020 pomer straty všetkých prírodných biotopov vrátane lesov znížiť aspoň na polovicu a tam, kde to je možné, priblížiť k nule, a zároveň sa musí významne znížiť degradácia a fragmentácia;
76. vyzýva Komisiu, aby po ukončení štúdie vplyvov európskej spotreby na odlesňovanie nadviazala na jej zistenia s novými politickými iniciatívami, ktoré sa budú zaoberať zistenými vplyvmi;
77. vyzýva členské štáty, aby prijali a vykonávali lesohospodárske plány, pričom zohľadnia zodpovedajúce konzultácie s verejnosťou vrátane účinných opatrení na zachovanie a obnovu chránených druhov a biotopov a súvisiacich ekosystémových služieb;
78. naliehavo vyzýva členské štáty a Komisiu, aby podporili prijatie lesohospodárskych plánov, medzi iným prostredníctvom opatrení na rozvoj vidieka a programu LIFE+; zdôrazňuje potrebu zahrnúť do lesohospodárskych plánov osobitné opatrenia pre biodiverzitu, predovšetkým osobitné opatrenia na zachovanie chránených druhov a prírodných biotopov s cieľom zlepšiť ich podmienky v rámci a mimo území sústavy Natura 2000;
79. naliehavo vyzýva členské štáty, aby si vypracovali svoje politiky lesného hospodárstva spôsobom, ktorý plne zohľadňuje význam lesov pri ochrane biodiverzity, prevencii erózie pôdy, sekvestracii uhlíka a čistení vzduchu a pri udržiavaní kolobehu vody;
80. naliehavo vyzýva členské štáty, aby zaručili, že programy predchádzania požiarom v ich lesohospodárskych plánoch budú zahŕňať opatrenia založené na ekosystémoch s cieľom zvýšiť odolnosť lesov proti požiarom;

Rybné hospodárstvo

81. víta návrhy Komisie na reformu spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva (SRP), ktoré by mali zaručiť vykonávanie prístupu zameraného na ekosystémy a uplatňovanie aktualizovaných vedeckých informácií slúžiacich ako základ pre dlhodobé hospodárske plány týkajúce sa všetkých druhov rýb, ktoré sa využívajú na obchodné účely; zdôrazňuje, že len zabezpečením dlhodobej udržateľnosti populácie rýb dokážeme zabezpečiť hospodársku a sociálnu životaschopnosť odvetvia rybného hospodárstva;
82. zdôrazňuje, že žiadna krajina sa nedokáže sama vyrovnáť s problémom straty biodiverzity, predovšetkým pokiaľ ide o morské ekosystémy, a že vlády členských štátov

musia spolupracovať a účinnejšie koordinovať svoje úsilie v záujme riešenia tohto celosvetového problému; zdôrazňuje, že dôkladné vykonávanie politiky v oblasti biodiverzity je prínosné pre spoločnosť aj hospodárstvo;

83. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby zriadili chránené morské oblasti, v ktorých hospodárska činnosť vrátane rybolovu podlieha posilnenému riadeniu založenému na ekosystéme, čím by bolo možné zladit' ochranu životného prostredia s vykonávaním trvalo udržateľného rybolovu;
84. zdôrazňuje, že pretrvávajú obrovské medzery vo vedomostiach o stave morských ekosystémov a zdrojov pre rybolov, a vyzýva na väčšie úsilie EÚ v oblasti morského výskumu;
85. požaduje, aby Komisia a členské štáty posilnili svoje úsilie pri zhromažďovaní vedeckých údajov o populáciách rýb tam, kde sú nedostatočné, s cieľom poskytnúť spoľahlivejšie vedecké poradenstvo;
86. vyzýva Komisiu a členské štáty na spoluprácu pri vytvorení „európskej pobrežnej stráže“ s cieľom podporiť spoločné monitorovanie a možnosti kontroly a zabezpečiť presadzovanie práva;
87. vyzýva Komisiu a členské štáty na zvýšenie úsilia s cieľom zaistiť, aby úlovky do roku 2015 klesli pod úroveň maximálne udržateľného výnosu (MSY), a zohľadniť ekologické aspekty pri vymedzovaní MSY; zdôrazňuje preto, že nedostatok zodpovedajúcich vedeckých údajov by sa nemal používať ako zdôvodnenie nečinnosti, a že v takýchto prípadoch by sa mala preventívne znížiť miera úhynu; pripomína zákonnú povinnosť – stanovenú v rámcovej smernici o námornej stratégii (MFSD)¹ – zabezpečiť, aby boli všetky komerčne využívané populácie rýb do roku 2020 na úrovni bezpečných biologických limitov;
88. poukazuje na to, že hlavy štátov a predsedovia vlád na svetovom samite o trvalo udržateľnom rozvoji, ktorý sa konal v roku 2002 v Johannesburgu, podporili záväzok udržať alebo obnoviť populácie rýb nad úroveň, pri ktorej je možné do roku 2015 dosiahnuť MSY, ako je ustanovené v balíku reformy SRP navrhovaného Komisiou;
89. zdôrazňuje, že riadenie rybného hospodárstva by malo prispievať k dosiahnutiu priaznivého stavu ochrany v súlade so smernicou o vtáctve a smernicou o biotopoch a k plneniu cieľa dobrého environmentálneho stavu (GES) podľa MSFD; zdôrazňuje, že dlhodobé plány riadenia by mali byť založené skôr na viacerých druhoch ako na jednom druhu, s prihliadnutím na všetky hľadiská týkajúce sa populácií rýb, a to predovšetkým ich veľkosť, vek a reprodukčný stav, v záujme lepšieho odzrkadlenia prístupu zameraného na ekosystémy a že by sa mali stanoviť prísne harmonogramy ich vypracovania;
90. zdôrazňuje, že nová SRP a všetky následné opatrenia prijaté členskými štátmi musia byť v plnom súlade so smernicou 92/43/EHS, smernicou 2009/147/ES a smernicou 2008/56/ES;

¹ Smernica 2008/56/ES, Ú. v. EÚ L 164, 25.6.2008, s. 19.

91. zdôrazňuje, že cieľ zníženia odvrhnutých úlovkov menej vzácnych cieľových druhov a vedľajších nežiaducich úlovkov chránených necieľových druhov, vrátane veľrýb, morských korytnačiek a morských vtákov, by sa mal začleniť do SRP a naliehavo vykonávať; zdôrazňuje okrem toho, že nová SRP by mala obsahovať jednoznačnú povinnosť vypustiť necieľové druhy, ktoré majú vysokú šancu na prežitie;
92. poukazuje na to, že by sa mali vytvoriť opatrenia proti odvrhnutým úlovkom mladých jedincov a rýb malej veľkosti alebo úlovkom nad rámec kvóty, aby nedošlo k vzniku protikladných stimulov na vyloženie a komerčné využitie odvrhnutých úlovkov;
93. zdôrazňuje, že by sa mali stanoviť ciele a harmonogramy na zníženie nadmernej kapacity tak, aby sa mohlo sledovať čisté zníženie kapacity flotily;
94. konštatuje, že biodiverzita morského prostredia je vážne ohrozená následkom nezákonného, neohláseného a neregulovaného rybolovu, a zdôrazňuje, že na boj proti takémuto rybolovu by sa mala posilniť spolupráca medzi členskými štátmi a tretími krajinami;
95. konštatuje, že vytvorenie rybolovných rezerv – území, v ktorých sa môže rybolov zakázať alebo obmedziť, je mimoriadne účinným a finančne úsporným opatrením na dosiahnutie dlhodobého zachovania populácie rýb; v tejto súvislosti vyzýva členské štáty a Radu, aby určili rybolovné rezervy a stanovili pravidlá riadenia, ktoré sa v rámci nich majú vytvoriť, s osobitným dôrazom na liahne a miesta pre rozmnožovanie populácií rýb;
96. vyzýva Komisiu, aby vypracovala spoľahlivé ukazovatele environmentálnej udržateľnosti vrátane udržateľnosti morského prostredia a pobrežných oblastí s cieľom posúdiť mieru pokroku pri dosahovaní všeobecného cieľa ochrany biodiverzity;

Invazívne cudzie druhy

97. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby zabezpečili, že sa prijímú opatrenia na zabránenie prístupu nových invazívnych cudzích druhov do EÚ a rozširovanie invazívnych cudzích druhov, ktoré sú v súčasnosti potvrdené, do nových oblastí; požaduje najmä jasné usmernenia v rámci nariadenia SPP o rozvoji vidieka, aby sa zabezpečilo, že zalesňovanie nebude poškodzovať biodiverzitu, a zabránilo sa poskytovaniu finančnej podpory na výsadbu cudzích a invazívnych druhov; zdôrazňuje potrebu ambiciózných stratégií a aktuálnych zoznamov na úrovni EÚ i členských štátov; domnieva sa, že tieto stratégie by sa nemali sústreďovať iba na druhy, ktoré sa považujú za prioritné, tak, ako sa navrhuje v ciele 5 stratégie v oblasti biodiverzity; povzbudzuje Komisiu, aby v záujme zlepšenia znalostnej základne podporila činnosti podobné činnostiam v rámci projektu DAISIE (Európske zoznamy cudzích invazívnych druhov);
98. naliehavo vyzýva Komisiu, aby v roku 2012 predložila legislatívny návrh, ktorý používa holistický prístup k problému invazívnych cudzích rastlinných a živočíšnych druhov s cieľom stanoviť spoločnú politiku EÚ týkajúcu sa prevencie, monitorovania, vyhubenia a riadenia týchto druhov a systémov včasného varovania v tejto oblasti;
99. uznáva, že prevencia je finančne úspornejšia a vhodnejšia z hľadiska životného prostredia, než opatrenia prijaté po prinesení a usadení invazívnych druhov; žiada preto Komisiu

a členské štáty, aby uprednostnili zabránenie zavádzaniu invazívnych cudzích druhov, ako to podporuje hierarchický prístup k invazívnym cudzím druhom v Dohovore o biologickej diverzite;

100. zdôrazňuje, že je nevyhnutné zaručiť, aby obchod s ohrozenými druhmi, ktoré sú na červenom zozname Medzinárodnej únie na ochranu prírody, bol výraznejšie obmedzený a najmä prísne regulovaný; vyzýva ďalej Komisiu a členské štáty, aby monitorovali a podávali pravidelné hlásenia o dovozoch exotických a nepôvodných druhov na svoje územie a zaručili plné vykonávanie smernice o zoologických záhradách¹; žiada Komisiu, aby posúdila zákaz zvierat odchytených vo voľnej prírode na účely obchodu s domácimi zvieratami a predložila v tejto súvislosti návrhy;
101. vyzýva Komisiu, aby vzala na vedomie existujúce národné stratégie a akčné plány a zabezpečila, aby sa obyvateľom ostrovov venovala v pripravovanom nariadení o invazívnych cudzích druhoch náležitá pozornosť;

Zmena klímy

102. pripomína prepojenie biodiverzity s klimatickým systémom; je si vedomý významných negatívnych vplyvov zmeny klímy na biodiverzitu a zdôrazňuje skutočnosť, že strata biodiverzity vo svojej podstate zhoršuje zmenu klímy z dôvodu degradácie zachytávania uhlíka, ktoré poskytuje prírodné prostredie; zdôrazňuje naliehavú potrebu ochrany biodiverzity, okrem iného ako prostriedku na zmiernenie zmeny klímy a zachovanie prírodných zachytávačov uhlíka;

Medzinárodný rozmer

103. naliehavo vyzýva Komisiu, aby navrhla právne predpisy na vykonávanie Protokolu z Nagoje, aby Únia mohla čo najskôr tento protokol ratifikovať;
104. zdôrazňuje, že vzhľadom na globálny charakter biodiverzity a ekosystémových služieb a ich dôležitú úlohu pre globálne ciele udržateľného rozvoja stratégia EÚ musí taktiež urýchliť úsilie EÚ na odvrátenie straty biodiverzity, a efektívnejšie tak prispieť k plneniu miléniových rozvojových cieľov do roku 2015;
105. domnieva sa, že otázku ochrany morskej biodiverzity treba riešiť na najvyššej úrovni na samite Rio+20 v Riu de Janeiro, ktorý sa má konať v júni 2012;
106. víta rezolúciu Valného zhromaždenia OSN o zaistení udržateľnosti svetového rybného hospodárstva prijatú 6. decembra 2011², v ktorej sa zdôrazňuje, že snaha o dosiahnutie trvalo udržateľného využívania svetových oceánov a morí si vyžaduje naliehavé opatrenia;
107. víta plán predstavený v novembri 2011, ktorý vypracovali štyri agentúry OSN (UNESCO, FAO, UNDP a IMO) s cieľom povzbudiť krajiny, aby obnovili svoj záväzok obmedziť degradáciu oceánov a zaoberať sa hrozbami, ako sú nadmerný rybolov,

¹ Smernica 1999/22/ES, Ú. v. ES L 94, 9.4.1999, s. 24.

² A/RES/66/68.

znečistenie a pokles biodiverzity.

108. podnecuje Komisiu a členské štáty v tom, aby pokračovali v podpore spoločného prístupu k ochrane prírody v celej EÚ, a víta postoj Komisie, v ktorom uznala, že musí spolupracovať s členskými štátmi pri zaručovaní účinnej ochrany biodiverzity najvzdialenejších regiónov a zámorských krajín a území EÚ, na ktorých sa vyskytuje viac endemických druhov ako na celom európskom kontinente; požaduje, aby sa posilnili osobitné nástroje zamerané na zachovanie a ochranu biodiverzity na týchto územiach, najmä pilotný projekt BEST (Voluntary scheme for Biodiversity and Ecosystem Services in Territories of the EU Outermost Regions and Overseas Countries and Territories), ktorý je prípravnou akciou podporovanou Európskym parlamentom od roku 2011 umožňujúcou poskytovať vhodné finančné prostriedky na ochranu biodiverzity a ekosystémových služieb v najvzdialenejších regiónoch, zámorských krajinách a územiach EÚ;
109. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby prísne uplatňovali a posilňovali mnohostranné dohody v oblasti životného prostredia vrátane (ale nielen) dohovorov CITES a CMS;
110. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby účinne začleňovali environmentálnu udržateľnosť do svojich vzťahov s tretími krajinami a ako súčasť globálnych procesov, akými sú miléniové rozvojové ciele;
111. naliehavo vyzýva Komisiu, aby zlepšila príspevok obchodnej politiky EÚ k ochrane biodiverzity, a preto podporuje návrh Komisie začleniť kapitolu o udržateľnom rozvoji do všetkých nových obchodných dohôd, čím sa zabezpečia významné environmentálne ustanovenia v obchodnom kontexte vrátane cieľov v oblasti biodiverzity;
112. uznáva nárast nelegálneho medzinárodného pašovania druhov, ktoré spadajú pod dohovor CITES; vyzýva preto Komisiu a členské štáty, aby v tejto súvislosti rozšírili kompetenciu Interpolu a prioritne nastoľovali otázku nelegálneho obchodu s voľne žijúcimi zvieratami v bilaterálnych diskusiách s tretími krajinami;
113. uznáva že EÚ je najväčším dovozcom voľne žijúcich zvierat a svojimi politikami a obchodnou činnosťou ovplyvňuje zachovanie biodiverzity v ostatných častiach sveta; vyzýva EÚ, aby prijala opatrenia na zníženie negatívneho vplyvu spotreby EÚ na biodiverzitu prostredníctvom začlenenia iniciatív súvisiacich s udržateľným poľnohospodárstvom a obchodovaním s voľne žijúcimi zvieratami do všetkých obchodných dohôd;
114. požaduje, aby sa na Samite Zeme Rio+20 dosiahol konkrétny pokrok v otázke inovatívnych a nezávislých zdrojov financií na ochranu biodiverzity v rozvojových krajinách, a trvá na tom, aby boli EÚ a jej členské štáty aktívne pri dosahovaní príslušných výsledkov;
115. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby chránili biodiverzitu v rámci rozvojovej spolupráci EÚ s cieľom zabrániť strate biodiverzity vzhľadom na skutočnosť, že ľudia s najnižšími príjmami sú najviac závislí od ekosystémových služieb;
116. uznáva, že je potrebné nákladovo efektívnym spôsobom dosiahnuť hospodárstvo založené na obnoviteľných zdrojoch energie bez ohrozenia cieľov v oblasti biodiverzity

a že takéto hospodárstvo by mohlo prispieť k dosahovaniu týchto cieľov; v tejto súvislosti považuje za nevyhnutné zaviesť ďalšie záruky týkajúce sa zdrojov, účinnosti a množstva biomasy používanej na výrobu energie; v tejto súvislosti tiež žiada Komisiu, aby čo najskôr objasnila, aký vplyv majú na biodiverzitu biopalív, a to vrátane vplyvu na nepriame využívanie pôdy, a požaduje stanovenie účinných kritérií trvalej udržateľnosti pre výrobu a využívanie všetkých biopalív vrátane pevnej biomasy;

Financovanie

117. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby podľa objektívnych kritérií identifikovali všetky existujúce dotácie, ktoré škodia životnému prostrediu, a vyzýva Komisiu, aby do konca roku 2012 zverejnila akčný plán (s harmonogramom) na postupné vyradenie týchto dotácií do roku 2020 v súlade so záväzkami prijatými v Nagoji;
118. zdôrazňuje význam mobilizácie finančnej podpory na úrovni EÚ aj na vnútroštátnej úrovni zo všetkých možných zdrojov vrátane vytvorenia konkrétneho nástroja na financovanie biodiverzity a vypracovania inovatívnych mechanizmov financovania – najmä financovania biotopov v spojení so započítavaním – na splnenie cieľov stanovených v oblasti biodiverzity;
119. zdôrazňuje potrebu navýšiť rozpočet na výskum zameraný na životné prostredie a biodiverzitu v rámci ďalšieho rámcového programu pre výskum, a to priamo úmerne obrovským potrebám a výzvam súvisiacim s riešením straty biodiverzity a zmeny klímy s cieľom prispieť k zaplneniu zistených medzier v poznatkoch a podporení politiky;
120. vyzýva Komisiu, aby preskúmala, či súčasný regulačný režim primerane stimuluje stratégie na zlepšenie biodiverzity a na navrhnutie nákladovo efektívnych riešení, ako posunúť výdavky na biodiverzitu od byrokracie smerom k ochrane a zlepšeniu;
121. súhlasí s tým, že vhodne navrhnuté trhovo orientované nástroje zamerané na internalizáciu externých nákladov na spotrebné a výrobné činnosti týkajúce sa životného prostredia prispievajú k dosiahnutiu cieľa zastaviť stratu biodiverzity, pokiaľ ich v rámci príslušných odvetví sprevádzajú stimuly na ekologické investície;
122. víta platformu pre podnikanie a biodiverzitu, ktorú zriadila Komisia v záujme zapojenia súkromného sektora do programu pre biodiverzitu;
123. naliehavo vyzýva Komisiu, aby Parlamentu a Rade predložila správu o možnosti zavedenia platieb na ekosystémové služby s prihliadnutím na úlohu zachovania biodiverzity;
124. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby túto novú stratégiu v oblasti biodiverzity na rok 2020 v plnej miere vykonávali a financovali a aby pritom zabezpečili súlad všetkých opatrení EÚ v oblasti financovania s právnymi predpismi na ochranu biodiverzity a vôd;
125. zdôrazňuje nevyhnutnú potrebu zabezpečiť, aby budúci viacročný finančný rámec (2014 – 2020) venoval aspoň 1 % zdrojov na ochranu životného prostredia a podporoval dosiahnutie šiestich cieľov, ktoré sú stanovené v stratégii v oblasti biodiverzity, a aby sa navýšilo financovanie pre program LIFE; zdôrazňuje nevyhnutnosť sústrediť pozornosť

na projekty sociálnej zodpovednosti podnikov zamerané na podporu biodiverzity;

126. ďalej konštatuje, že nesmierna hospodárska hodnota biodiverzity ponúka výnosnú návratnosť investícií vyčlenených na jej ochranu; požaduje preto zvýšené financovanie opatrení na ochranu prírody;
127. s cieľom zaistiť primerané financovanie sústavy Natura 2000 vyzýva Komisiu a členské štáty, aby zabezpečili, že prostredníctvom nástrojov financovania EÚ a členských štátov sa bude ročne poskytovať najmenej 5,8 miliardy EUR; ďalej vyzýva Komisiu a členské štáty, aby zaistili sprístupnenie primeraného financovania prostredníctvom rôznych fondov EÚ (napríklad pomocou prostriedkov SPP, Európskeho fondu pre námorníctvo a rybárstvo, Kohézneho fondu a posilneného fondu LIFE+) s lepšou koordináciou a súladom medzi týmito fondmi, okrem iného prostredníctvom koncepcie integrovaných projektov, a tak zvýšili transparentnosť pre rôzne regióny, ktoré dostávajú financovanie od EÚ; vyzýva EIB, aby sa zapájala do rozvoja inovatívnych finančných nástrojov a technických a poradenských služieb pre spolufinancovanie projektov súvisiacich s biodiverzitou;
128. vyjadruje sklamanie nad navrhovanými pridelenými prostriedkami pre nový program LIFE, na ktorý sa napriek jeho pozoruhodnému úspechu za posledné dve desaťročia stále vyčleňuje zanedbateľná časť rozpočtu EÚ; domnieva sa, že výzvy nastolené v pláne pre biodiverzitu a ochranu prírody si vyžadujú podstatné navýšenie finančných prostriedkov vyčlenených na program LIFE;
129. so znepokojením konštatuje, že množstvo projektov financovaných každý rok v rámci programu LIFE+ je v mnohých členských štátoch pod úrovňou predbežne pridelených prostriedkov; vyzýva Komisiu, aby posúdila dôvody tohto stavu a v prípade potreby navrhla zmeny pravidiel, ktorými sa program riadi, najmä pokiaľ ide o úrovne spolufinancovania;
130. uznáva význam ekologického verejného obstarávania a vyjadruje presvedčenie, že by sa malo venovať viac pozornosti jeho využívaniu, a to najmä zo strany tých verejných orgánov, ktoré čerpajú prostriedky z európskych fondov; odporúča orgánom pre systémy riadenia a kontroly, ktoré sa zriadili v členských štátoch na spravovanie štrukturálnych fondov a fondov súdržnosti, aby podporovali projekty, ktoré takéto postupy plánujú;
131. víta návrh Komisie investovať vo finančnom období rokov 2014 – 2020 do ochrany a obnovy biodiverzity z Kohézneho fondu; odporúča tiež zvážiť možnosti programu Natura 2000 pre miestne hospodárstva a trhy práce;
132. uznáva, že ekologické hospodárstvo je prostriedkom na vytváranie zručností a pracovných miest, a vyzýva, aby sa podporovalo prostredníctvom financovania, ktoré pomôže vytvoriť kapacitu na miestnej úrovni a stavať na miestnych a tradičných znalostiach v boji zameranom na ochranu biodiverzity; zdôrazňuje skutočnosť, že približne 30 % celkových prostriedkov vyčlenených na politiku súdržnosti na obdobie rokov 2007 – 2013 je k dispozícii na činnosti, ktoré majú osobitný vplyv na udržateľný rast; v súvislosti so zastavením straty biodiverzity podporuje členské štáty, a najmä miestne a regionálne orgány, v tom, aby sa viac snažili investovať do prírodného kapitálu a aby využívali finančné prostriedky regionálnej politiky na prevenciu prírodných rizík

ako prvku zachovávanía prírodných zdrojov a prispôsobenia sa zmene klímy, najmä so zreteľom na programové obdobie rokov 2014 – 2020;

133. nabáda členské štáty, aby v plnej miere využili možnosť zosúladiť súčasné operačné programy s cieľmi stratégie Európa 2020 v oblasti udržateľného rastu prehodnotením investičných priorít pre projekty, a naliehavo žiada, aby účinnejšie využívali dostupné zdroje;

◦
◦ ◦

134. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii a vládam a parlamentom členských štátov.

DÔVODOVÁ SPRÁVA

V priebehu Medzinárodného roka biodiverzity (2010) sme od vedúcich politických predstaviteľov z celého sveta počuli tie najkrajšie vyhlásenia o obrovskom význame biodiverzity a o kľúčovej úlohe, ktorú zohráva pre ľudstvo. Práve keď rozprávali, stratégia EÚ na zastavenie straty biodiverzity v roku 2010 však celkom zlyhala. Práve keď rozprávali, druhy hynuli 100 až 1000-krát rýchlejšie, ako by to bolo v prípade ich prirodzeného úhynu. Práve keď rozprávali, zlyhali všetky ich pokusy dohodnúť sa na opatreniach na boj proti zmene klímy.

Vrúčne slová o význame biodiverzity sa akosi nepremenili na dôrazné politické opatrenia. Štatistiky však hovoria za všetko. Šesťdesiat percent svetových ekosystémov je zdegradovaných alebo sa využíva neudržateľným spôsobom (podľa údajov FAO z roku 2010); 90 % našich populácií rýb sa loví nadmerne a 25 % všetkých európskych druhov hrozi vyhynutie. Podľa štúdie OSN s názvom Ekonomika ekosystémov a biodiverzity (TEEB, 2010) nám strata biodiverzity spôsobuje ročne stratu vo výške 3 % celosvetového HDP. Náklady na nečinnosť sú mnohokrát vyššie ako investície, ktoré sú teraz potrebné. Potreba naliehavých opatrení sa zdá jasná.

Stratégia EÚ v oblasti biodiverzity do roku 2020 nám dáva príležitosť prijať potrebné opatrenia na zaistenie služieb prírody a ekosystémových služieb pre budúce generácie. Potrebujeme len politické presvedčenie, odvalu a záväzok zabrániť ďalšiemu neúspechu.

Hlavnou úlohou je začleniť biodiverzitu do všetkých ostatných politických oblastí. Načasovanie je správne. V súčasnosti sa revidujú všetky hlavné európske politiky. Spoločná poľnohospodárska politika, politika súdržnosti, spoločná politika v oblasti rybného hospodárstva a plány Európskej únie týkajúce sa energetiky, dopravy, účinného využívania zdrojov sa premietnu do právnych predpisov. Nastal čas dokázať, že vrúčne slová o biodiverzite sú viac než len vrúčne slová a že sa zohľadňujú v konkrétnych politických opatreniach.

Financovanie biodiverzity

Financovanie v budúcnosti bude rozhodujúce. Je jasné, že verejné financie nikdy nebudú jediným riešením na zastavenie straty biodiverzity. V budúcom viacročnom finančnom rámci by sa však malo sprístupniť dostatočné množstvo prostriedkov. Hodnota biodiverzity a ekosystémových služieb sa musí začleniť do našich hospodárstiev. Len potom sa ich náklady a výnosy premietnu do ceny výrobkov. Členské štáty preto musia začleniť prírodný kapitál do svojich národných účtov. Spolu s obchodným spoločenstvom by sme však mali tiež vypracovať inovačné nástroje financovania, napr. mechanizmus ekologického rozvoja. Okrem toho potrebujeme zmenu spôsobu nášho myslenia. Nemali by sme obmedzovať prírodu na určité chránené oblasti, ale mali by sme sa snažiť priviesť prírodu všade, pozdĺž diaľnic, železníc, do miest, priemyselných lokalít atď.

Vykonávanie

Pre biodiverzitu je tiež veľmi dôležité prísne a urýchlené vykonávanie celej politiky v oblasti

životného prostredia. Zmena klímy, kvalita ovzdušia, pôdy a vody majú obrovský vplyv na biodiverzitu. To isté platí aj pre sústavu Natura 2000 a smernicu o vtácoch a smernicu o biotopoch. Pre zachovanie morského života je minimálnou požiadavkou spoločná politika v oblasti rybného hospodárstva (SRP) založená na dosiahnutí aspoň maximálne udržateľného výnosu, ktorú sprevádzajú prísnejšie opatrenia na presadzovanie právnych predpisov.

Medzinárodný rozmer

Európa tiež vo veľkej miere ovplyvňuje biodiverzitu v ostatných častiach sveta. Naša stopa je mimoriadne veľká. Pre drevo, ktoré používame, ropu, ktorú spotrebujeme, potraviny, ktoré konzumujeme, oblečenie, ktoré nosíme, sme do veľkej miery zodpovední za stratu biodiverzity na celom svete. Táto stopa sa musí zmenšiť, a preto by sme mali vypracovať ďalšie nástroje na meranie našej stopy.

EÚ by na medzinárodnej úrovni mala naďalej zohrávať vplyvnú úlohu tak, že bude hovoriť jedným hlasom.

Záver

Dosiahnutie cieľov stanovených v stratégii EÚ v oblasti biodiverzity do roku 2020 je možné. Musíme iba premeniť politickú podporu v súvislosti s biodiverzitou, ktorú vyjadrilo mnoho svetových vedúcich osobností, na konkrétne politické opatrenia.

„Zem poskytuje dosť na uspokojenie potrieb každého človeka, ale nie dosť pre chamtivosť každého človeka.“ ~Móhandás K. Gándhí.

7.2.2012

STANOVISKO VÝBORU PRE PRIEMYSEL, VÝSKUM A ENERGETIKU

pre Výbor pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín

k téme Naše životné poistenie, náš prírodný kapitál: stratégia EÚ v oblasti biodiverzity do roku 2020
(2011/2307(INI))

Spravodajkyňa výboru požiadaného o stanovisko: Romana Jordan Cizelj

NÁVRHY

Výbor pre priemysel, výskum a energetiku vyzýva Výbor pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín, aby ako gestorský výbor zaradil do návrhu uznesenia, ktorý prijme, tieto návrhy:

1. súhlasí s analýzou Komisie, podľa ktorej je strata biodiverzity nákladná nielen pre spoločnosť ako celok, ale aj pre hospodárske subjekty v odvetviach, ktoré sú priamo závislé od ekosystémových služieb, ako aj od dlhodobej dostupnosti a rôznorodosti prírodných aktív; okrem toho súhlasí s tým, že inovácie vychádzajúce z prírody a opatrenia na obnovu ekosystémov a na zachovanie biodiverzity môžu významne prispieť k vytvoreniu nových zručností, pracovných miest a podnikateľských príležitostí;
2. zdôrazňuje, že EÚ a členské štáty by mali vo vyššej miere zapájať verejnosť, keďže ľudia mimoriadne citlivo vnímajú problematiku životného prostredia, a to najmä mladí ľudia, ktorí majú ako predstavitelia budúcnosti EÚ o túto tému veľký záujem; ďalej konštatuje, že nesmierna hospodárska hodnota biodiverzity ponúka výnosnú návratnosť investícií vyčlenených na jej ochranu; požaduje preto zvýšené financovanie opatrení na ochranu prírody;
3. zdôrazňuje, že na to, aby boli ciele v oblasti biodiverzity účinné, je potrebná ich realizácia prostredníctvom konkrétnych opatrení; vyjadruje poľutovanie nad tým, že napriek opatreniam prijatým na boj proti strate biodiverzity v EÚ vykazuje priaznivý stav iba 17 % biotopov a druhov a 11 % kľúčových ekosystémov chránených právnymi predpismi EÚ; vyzýva Komisiu, aby urýchlene preskúmala, prečo súčasné snahy neboli doposiaľ úspešné, a zvažila, či sú k dispozícii iné a potenciálne účinnejšie nástroje;
4. vyzýva Komisiu, aby ešte viac zintenzívnila svoje úsilie o začlenenie biodiverzity do vypracúvania, vykonávania a financovania ostatných politík EÚ, čím sa posilní súdržnosť

odvetvových a rozpočtových politik a zaručí súlad so záväzkami týkajúcimi sa ochrany biodiverzity;

5. zdôrazňuje však, že v rámci odvetvových politik by opatrenia týkajúce sa biodiverzity nemali vytvárať dodatočnú administratívnu ani regulačnú záťaž pre dotknuté strany, ako je odvetvie poľnohospodárstva, a domnieva sa, že navrhovaný ekologizačný prvok spoločnej poľnohospodárskej politiky by sa mal aj naďalej zameriavať na vytváranie stimulov pre jednotlivých poľnohospodárov v záujme udržateľnejšej aktívnej poľnohospodárskej výroby;
6. považuje za mimoriadne dôležité zachovať stav všetkých chránených biotopov a druhov registrovaných v EÚ až do roku 2020, a to vrátane lokalít situovaných v sústave Natura 2000 a mimo nej, s cieľom zabezpečiť priaznivý stav ochrany pre všetky biotopy a druhy až do roku 2050;
7. vyjadruje poľutovanie nad skutočnosťou, že Komisia plánuje vypracovať stratégiu pre zelenú infraštruktúru až v roku 2012, zatiaľ čo energetické a dopravné koridory boli vymedzené už v návrhu balíka pre európsku infraštruktúru; vyzýva preto Komisiu, aby urýchlila prácu na stratégii pre zelenú infraštruktúru a zabezpečila uskutočnenie navrhovaného cieľa č. 2; súhlasí s tým, že synergie medzi projektmi v oblasti energetiky, dopravy a IKT by sa mali maximalizovať, aby sa obmedzil negatívny vplyv na biodiverzitu, a že EÚ by mala financovať iba tie opatrenia, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi EÚ a príslušnými politikami Únie;
8. zastáva názor, že záruky týkajúce sa biodiverzity obsiahnuté v súčasných právnych predpisoch EÚ sa nesmú oslabiť;
9. uznáva, že je potrebné nákladovo efektívnym spôsobom dosiahnuť hospodárstvo založené na obnoviteľných zdrojoch energie bez ohrozenia cieľov v oblasti biodiverzity a že takéto hospodárstvo by mohlo prispieť k dosiahovaniu týchto cieľov; v tejto súvislosti považuje za nevyhnutné zaviesť ďalšie záruky týkajúce sa zdrojov, účinnosti a množstva biomasy používanej na výrobu energie; v tejto súvislosti tiež žiada Komisiu, aby čo najskôr objasnila, aký vplyv majú na biodiverzitu biopalivá, a to vrátane vplyvu na nepriame využívanie pôdy, a požaduje stanovenie účinných kritérií trvalej udržateľnosti pre výrobu a využívanie všetkých biopalív vrátane pevnej biomasy;
10. domnieva sa, že jedným z dôvodov, prečo sa nám nepodarilo odvrátiť pretrvávajúci trend straty biodiverzity a degradácie ekosystémov na celosvetovej úrovni je skutočnosť, že nemáme dostatočné vedomosti o zložitosti biodiverzity a interakcii jej častí medzi sebou a vo vzťahu k životnému prostrediu, a ani o hodnote biodiverzity pre súčasné a budúce generácie ľudí; opakuje, že vedecký výskum v oblasti biodiverzity je nevyhnutným predpokladom akéhokoľvek vykonávania politiky v tejto oblasti;
11. zdôrazňuje preto, že je potrebné viac investovať do výskumu v oblasti biodiverzity vrátane jedného alebo viacerých dôležitých spoločenských problémov v rámci programu Horizont 2020 s cieľom vyhnúť sa fragmentácii výskumnej politiky; domnieva sa, že takéto potenciálne zvýšenie finančných prostriedkov určených na výskum biodiverzity by sa mohlo dosiahnuť v rámci celkových existujúcich prostriedkov z dôvodu nízkej miery čerpania; je presvedčený, že výskum by nám na jednej strane umožnil lepšie pochopiť

problematiku biodiverzity a jej význam pre všetky aspekty ľudskej činnosti a na druhej strane prispeje prostredníctvom inovačných koncepcií k novým a vylepšeným politikám a stratégiám riadenia a rozvoja;

12. zdôrazňuje, aké dôležité je dokazovať občanom EÚ, a to najmä v súčasnej hospodárskej situácii, že ochrana biodiverzity nie je v rozpore s trvalo udržateľným hospodárskym a sociálnym rozvojom; na tento účel žiada propagovanie úspešných projektov a informovanie verejnosti o uskutočniteľnosti hospodárskeho rozvoja, ktorý neškodí životnému prostrediu, v oblastiach významného prírodného a kultúrneho dedičstva, ako je sieť Natura 2000;
13. zdôrazňuje, že výskum biodiverzity si vyžaduje multidisciplinárny a cezhraničný prístup, keďže biodiverzita vo svojej podstate súvisí s ekológiou, genetikou, epidemiológiou, klimatológiou, ekonómiou, sociálnou antropológiou, teoretickým modelovaním atď.; zdôrazňuje, že udržateľné obhospodarovanie ekosystémov a prírodných zdrojov si vyžaduje politiky založené na vedeckých poznatkoch, a to predovšetkým v hospodársky a spoločensky dôležitých odvetviach poľnohospodárstva, rybného hospodárstva a lesného hospodárstva;
14. považuje za veľmi dôležité, aby dostupné vedecké údaje o biodiverzite, príklady najlepších postupov na zastavenie straty biodiverzity a obnovu biodiverzity, ako aj informácie o inováciách vychádzajúcich z prírody a potenciáli rozvoja boli viac rozšírené, aby ich spoločne využívali tvorcovia politik a kľúčové zainteresované strany a aby príslušné informačné a komunikačné technológie zohrávali kľúčovú úlohu pri poskytovaní nových príležitostí a nástrojov; víta preto skutočnosť, že Komisia zriadila platformu EÚ pre podnikanie a biodiverzitu, podporuje Komisiu v ďalšom rozvíjaní tejto platformy a nabáda na väčšiu spoluprácu medzi správnymi orgánmi a podnikmi v Európe vrátane MSP;
15. žiada, aby bol webový portál Európskeho informačného systému pre biodiverzitu dostupný vo všetkých úradných jazykoch EÚ s cieľom prispieť k vzájomnej výmene údajov a informácií;
16. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby v rámci osobitných opatrení zvažili predloženie harmonogramu na mapovanie a hodnotenie ekosystémových služieb v Európe, vďaka ktorému by sa mohli prijať cielené a efektívne opatrenia na zastavenie degradácie biodiverzity a ekosystémových služieb;
17. vyzýva Komisiu, aby preskúmala, či súčasný regulačný režim primerane stimuluje stratégie na zlepšenie biodiverzity a na navrhnutie nákladovo efektívnych riešení, ako posunúť výdavky na biodiverzitu od byrokracie smerom k ochrane a zlepšeniu;
18. víta zámer Komisie zreformovať, postupne ukončiť a odstrániť škodlivé dotácie v súlade so stratégiou 2020 a súhlasí s tým, že vhodné navrhnuté trhovo orientované nástroje zamerané na internalizáciu externých nákladov na spotrebné a výrobné činnosti týkajúce sa životného prostredia prispievajú k dosiahnutiu cieľa zastaviť stratu biodiverzity, pokiaľ ich v rámci príslušných odvetví sprevádzajú stimuly na ekologické investície; domnieva sa, že vzhľadom na rokovania o viacročnom finančnom rámci (VFR) na roky 2014 – 2020 by mala mať Európska komisia na pamäti, že je mimoriadne dôležité poskytnúť finančné

zdroje potrebné na úplné dosiahnutie cieľov stratégie v oblasti biodiverzity;

19. uznáva, že zmena klímy má čoraz väčší vplyv na stratu biodiverzity; súhlasí preto s hlavnou iniciatívou Komisie v oblasti efektívneho využívania zdrojov, s udržateľným využívaním a prístupom založeným na spotrebe, ako aj s prispôbovaním sa zmene klímy;
20. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby sa zaviazali prijať integrované stratégie s cieľom získať informácie o prírodnom bohatstve jednotlivých geografických oblastí a črtách ich kultúrneho dedičstva, ako aj o podmienkach nevyhnutných pre ich zachovanie; v záujme ochrany biodiverzity a všetkých druhov by sa mali zohľadniť špecifické ekosystémy, ktoré zahŕňajú poľnohospodárstvo, vodu a ostatné minimálne podmienky, ktoré sa požadujú;
21. uznáva, že biodiverzita a ekosystémové služby predstavujú významné nepeňažné prínosy pre priemyselné odvetvia a iné hospodárske subjekty; vyzýva organizácie zastupujúce súkromný sektor, aby predložili návrhy, ako čo najlepšie vo významnej miere zachovať a obnoviť biodiverzitu;
22. vyzýva Komisiu, aby nepretržite skúmala vplyv nových a existujúcich politík, vrátane zákazu EÚ týkajúceho sa predaja výrobkov z tuleňov, na biodiverzitu v členských štátoch EÚ a v postihnutých krajinách vrátane členských krajín Európskeho združenia voľného obchodu a Združenia zámorských krajín a území.

VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE

Dátum prijatia	6.2.2012
Výsledok záverečného hlasovania:	+: 54 -: 0 0: 1
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Gabriele Albertini, Amelia Andersdotter, Josefa Andrés Barea, Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Dimitrios Droutsas, Christian Ehler, Vicky Ford, Norbert Glante, Robert Goebbels, András Gyürk, Jacky Hénin, Kent Johansson, Romana Jordan, Krišjānis Kariņš, Béla Kovács, Philippe Lamberts, Marisa Matias, Judith A. Merkies, Jaroslav Paška, Vittorio Prodi, Herbert Reul, Michèle Rivasi, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Salvador Sedó i Alabart, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Marita Ulvskog, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Antonio Cancian, António Fernando Correia De Campos, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Seán Kelly, Bernd Lange, Werner Langen, Marian-Jean Marinescu, Zofija Mazej Kukovič, Morten Messerschmidt, Vladko Todorov Panayotov, Mario Pirillo, Silvia-Adriana Țicău
Náhradníci (čl. 187 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní	Marta Andreasen, Michael Theurer

2.3.2012

STANOVISKO VÝBORU PRE REGIONÁLNY ROZVOJ

pre Výbor pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín

k téme Naše životné poistenie, náš prírodný kapitál: stratégia EÚ v oblasti biodiverzity do roku 2020
(2011/2307(INI))

Spravodajkyňa výboru požiadaného o stanovisko: Catherine Bearder

NÁVRHY

Výbor pre regionálny rozvoj vyzýva Výbor pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín, aby ako gestorský výbor zaradil do návrhu uznesenia, ktorý prijme, tieto návrhy:

1. víta oznámenie Komisie o biodiverzite do roku 2020 a pripomína, že zmena klímy, strata biodiverzity, hrozby zo strany invazívnych druhov a nadmerné využívanie prírodných zdrojov predstavujú nadnárodné a nadregionálne problémy, ktoré majú vplyv na každého občana EÚ bez ohľadu na to, či žije v mestskej alebo vo vidieckej oblasti, a že na každej úrovni verejnej správy, t. j. miestnej, regionálnej aj vnútroštátnej, je nutné prijať naliehavé opatrenia na zmiernenie týchto vplyvov;
2. zdôrazňuje, že stratégia je súčasťou hlavnej iniciatívy s názvom Európa efektívne využívajúca zdroje, a pripomína, že regionálna politika zohráva zásadnú úlohu pri zabezpečovaní udržateľného rastu prostredníctvom činností, ktoré podporuje v záujme riešenia klimatických, energetických a environmentálnych otázok;
3. víta, že Komisia uznala, že na zabezpečenie účinnej ochrany biodiverzity európskych najvzdialenejších regiónov, zámorských krajín a území, na ktorých sa vyskytuje viac endemických druhov ako na celom európskom kontinente, je nevyhnutné, aby spolupracovala s členskými štátmi; požaduje, aby sa posilnili osobitné nástroje zamerané na zachovanie a ochranu biodiverzity na týchto územiach, najmä pilotný projekt BEST (Biodiversity and Ecosystem Services in Territories of European Overseas), ktorý je prípravnou akciou podporovanou Európskym parlamentom od roku 2011 umožňujúcou

poskytovať vhodné finančné prostriedky na ochranu biodiverzity a ekosystémových služieb v najvzdialenejších regiónoch, zámorských krajinách a územiach EÚ;

4. uznáva, že budovanie infraštruktúry, urbanizácia, industrializácia a všeobecné zásahy do území sú jednými z najdôležitejších činiteľov fragmentácie ekosystémov a biotopov; vyzýva miestne, regionálne a celoštátne správy, aby v rámci svojich kompetencií a v súlade s pravidlami vytvárania a realizovania plánov zohľadnili pri plánovaní a projektoch rozvoja vo veľkom aj v malom rozsahu tieto aspekty, ktoré predstavujú hrozbu pre ekosystémy a biotopy; uznáva, že na miestnej a regionálnej úrovni existuje tlak a potreba, aby sa zabezpečil podstatný hospodársky rozvoj, a odporúča miestnym a regionálnym orgánom, aby zohľadňovali stanovenie rovnováhy medzi rozvojom a potrebou chrániť biodiverzitu a prírodné biotopy; podporuje ďalšie reformy a používanie politík regionálneho a miestneho rozvoja na podporu biodiverzity a zastavenie ešte väčšej straty biotopov, a to aj v období hospodárskej a finančnej krízy;
5. uznáva, že ekologické hospodárstvo je prostriedkom na vytváranie zručností a pracovných miest, a vyzýva, aby sa podporovalo prostredníctvom financovania, ktoré pomôže vytvoriť kapacitu na miestnej úrovni a stavať na miestnych a tradičných znalostiach v boji zameranom na ochranu biodiverzity; zdôrazňuje skutočnosť, že približne 30 % celkových prostriedkov vyčlenených na politiku súdržnosti na obdobie rokov 2007 – 2013 je k dispozícii na činnosti, ktoré majú osobitný vplyv na udržateľný rast; v súvislosti so zastavením straty biodiverzity podporuje členské štáty, a najmä miestne a regionálne orgány, v tom, aby sa viac snažili investovať do prírodného kapitálu a aby využívali finančné prostriedky regionálnej politiky na prevenciu prírodných rizík ako prvku zachovávanía prírodných zdrojov a prispôsobenia sa zmene klímy, najmä so zreteľom na programové obdobie rokov 2014 – 2020;
6. nabáda členské štáty, aby v plnej miere využili možnosť zosúladiť súčasné operačné programy s cieľmi stratégie Európa 2020 v oblasti udržateľného rastu prehodením investičných priorít pre projekty, a naliehavo žiada, aby účinnejšie využívali dostupné výskumy;
7. uznáva potrebu podporovať ekologickú infraštruktúru, ekologické inovácie a prijímanie inovačných technológií s cieľom vytvoriť ekologickejšie hospodárstvo a vyzýva Komisiu, aby v tomto zmysle vypracovala príručky osvedčených postupov; naliehavo žiada Komisiu, členské štáty a miestne a regionálne orgány, aby zohľadnili odporúčania štúdie s názvom Ekonomika ekosystémov a biodiverzity (The Economics of Ecosystems and Biodiversity – TEEB), keďže táto štúdia má byť užitočným poradným nástrojom pre miestnych a regionálnych politických činiteľov, správcov a vedúcich pracovníkov; zdôrazňuje potrebu rozšíriť a zintenzívniť odbornú prípravu príjemcov prostriedkov zo štrukturálnych fondov a z Kohézneho fondu a miestnej, regionálnej a štátnej správy v tom, ako sa orientovať v zložitých európskych a vnútroštátnych právnych predpisoch, ktoré sa snažia chrániť prírodu a zvyšovať informovanosť o závažnosti straty biodiverzity; vyzýva Komisiu, aby zaviedla mechanizmy technickej pomoci na podporu znalostí na regionálnej a miestnej úrovni, pokiaľ ide o problémy súvisiace s vykonávaním predpisov;
8. uznáva význam ekologického verejného obstarávania a vyjadruje presvedčenie, že by sa malo venovať viac pozornosti jeho využívaniu, a to najmä zo strany tých verejných

orgánov, ktoré čerpajú prostriedky z európskych fondov; odporúča orgánom pre systémy riadenia a kontroly, ktoré sa zriadili v členských štátoch na spravovanie štrukturálnych fondov a fondov súdržnosti, aby podporovali projekty, ktoré takéto postupy plánujú;

9. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby poskytli podporu a usmernenia v súvislosti s partnerstvom v oblasti biodiverzity s cieľom zvýšiť informovanosť a určiť ďalších možných partnerov, ktorí by sa mohli zapojiť do riešenia otázok biodiverzity prostredníctvom pozitívnych akcií; domnieva sa, že je nevyhnutné začať spolu s miestnymi a regionálnymi orgánmi informačné a osvetové kampane na tému biodiverzity so zameraním na všetky vekové aj spoločenské vrstvy obyvateľstva; domnieva sa, že vzdelávacie programy, programy odbornej prípravy a programy pre súvisiace oblasti by sa mali viac sústrediť na ochranu biodiverzity;
10. žiada lepšiu súdržnosť politík a klimatickú a environmentálnu kontrolu v rámci nástrojov financovania EÚ, a to najmä v rámci štrukturálnych fondov a Kohézneho fondu s cieľom splniť ciele stratégie v oblasti biodiverzity do roku 2020 a stratégie Európa 2020; vyzýva na lepšie pridelovanie všetkých dostupných finančných prostriedkov a na účinnejšie a koordinovanejšie využívanie prostriedkov z nástrojov politiky súdržnosti, rámcového programu pre výskum a vývoj, programu LIFE+ a EPFRV na projekty v oblasti ochrany životného prostredia, biologickej rozmanitosti a projekty týkajúce sa klímy prostredníctvom poskytovania dodatočnej technickej pomoci v prípade potreby; so zreteľom na nadchádzajúce programové obdobie vyzýva na účinnú koordináciu medzi piatimi fondmi spoločného strategického rámca, aby sa zabezpečilo optimálne plnenie cieľa udržateľného rastu Únie;
11. víta návrh Komisie investovať vo finančnom období rokov 2014 – 2020 do ochrany a obnovy biodiverzity z Kohézneho fondu; odporúča tiež zvážiť možnosti programu Natura 2000 pre miestne hospodárstva a trhy práce;
12. podporuje využívanie posudzovaní vplyvov na životné prostredie, posudzovaní vplyvov na udržateľnosť, strategických environmentálnych hodnotení a ďalších nástrojov na zohľadnenie straty biodiverzity a účinkov zmeny klímy v rámci regionálneho a miestneho rozhodovania; poukazuje na to, že všetky regióny budú mať úžitok z projektov, ktoré sú zamerané na zmiernenie zmeny klímy a ochranu pred stratou biodiverzity, a to vrátane menej rozvinutých regiónov;
13. uznáva hodnotu a znalosti dobrovoľného a verejného sektora a prácu, ktorú vykonáva, pri ochrane biodiverzity, a žiada regionálnu a miestnu správu, aby tieto skupiny zapojili do plánovania a konzultovania projektov nadviazaním partnerstiev medzi orgánmi, súkromným sektorom a mimovládnyimi organizáciami;
14. zdôrazňuje potrebu užšej spolupráce európskych, vnútroštátnych, regionálnych a miestnych orgánov v súvislosti s ochranou biodiverzity a prírodných zdrojov; v tejto súvislosti zdôrazňuje príležitosti riešiť problémy straty biodiverzity prostredníctvom cezhraničnej, medziregionálnej a nadnárodnej spolupráce a domnieva sa, že širšie využívanie možností teritoriálnej spolupráce a výmena informácií, skúseností a osvedčených postupov by významne prispeli k dosiahnutiu tohto cieľa; zdôrazňuje, že začlenenie priorít súvisiacich s biodiverzitou do regionálnych makrostratégií je dôležitým krokom k jej obnove a ochrane;

VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE

Dátum prijatia	28.2.2012
Výsledok záverečného hlasovania	+ : 38 - : 1 0 : 1
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Luís Paulo Alves, Catherine Bearder, Jean-Paul Basset, Victor Boştinaru, John Bufton, Salvatore Caronna, Nikos Chrysogelos, Ryszard Czarnecki, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Ana Miranda, Lambert van Nistelrooij, Wojciech Michał Olejniczak, Younous Omarjee, Monika Smolková, Ewald Stadler, Csanád Szegedi, Nuno Teixeira, Oldřich Vlasák, Hermann Winkler, Joachim Zeller
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Vasilica Viorica Dăncilă, Ivars Godmanis, James Nicholson, Elisabeth Schroedter, László Surján, Michael Theurer, Patrice Tirolien

5.3.2012

STANOVISKO VÝBORU PRE POĽNOHOSPODÁRSTVO A ROZVOJ VIDIEKA

pre Výbor pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín

k téme Naše životné poistenie, náš prírodný kapitál: stratégia EÚ v oblasti biodiverzity do roku 2020
(2011/2307(INI))

Spravodajkyňa výboru požiadaného o stanovisko: Vasilica Viorica Dăncilă

NÁVRHY

Výbor pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka vyzýva Výbor pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín, aby ako gestorský výbor zaradil do návrhu uznesenia, ktorý prijme, tieto návrhy:

1. poznamenáva, že naše prírodné dedičstvo je hlavným ekologickým statkom, ktorý má zásadný význam pre blahobyt ľudstva; zastáva názor, že všetky členské štáty EÚ by mali spolupracovať a koordinovať svoje úsilie na zabezpečenie účinnejšieho využívania prírodných zdrojov a predchádzanie čistým stratám z hľadiska biodiverzity a ekosystémových služieb tak vo vidieckych, ako aj mestských oblastiach;
2. víta novú stratégiu EÚ v oblasti biodiverzity, ale nepodporuje návrh Komisie vytvoriť dodatočnú zložku „ekologizačných“ platieb, s ktorou počíta návrh reformy SPP do roku 2020; domnieva sa, že návrhy Komisie zvýšia administratívne náklady a budú v rozpore s cieľom zjednodušenia SPP;
3. domnieva sa, že skôr, ako začneme ešte viac ekologizovať SPP, mali by sme preskúmať vplyv takýchto opatrení na konkurencieschopnosť poľnohospodárstva EÚ na svetovom trhu;
4. berie na vedomie odporúčania Komisie k reforme SPP vrátane jasne formulovaných opatrení v rámci prvého a druhého piliera zameraných na zachovanie a zlepšenie biodiverzity; v tejto súvislosti zdôrazňuje osobitnú úlohu poľnohospodárstva, ktoré už výrazne prispelo k zachovaniu rozmanitosti druhov a biotopov a rozhodujúcou mierou prispeje aj k úspechu európskej stratégie v oblasti biodiverzity založenej na osvedčených poľnohospodárskych postupoch vrátane udržateľného využívania vodných zdrojov;
5. zdôrazňuje, že v záujme posúdenia účinnosti použitých nástrojov je potrebné prejsť od

prístupu založeného na prostriedkoch k prístupu založenému na výsledkoch;

6. je presvedčený, že tzv. ekologizácia SPP by sa mala realizovať efektívne a nebyrokraticky a nemala by viesť k diskriminácii existujúcich agro-environmentálnych opatrení; so zreteľom na nevyhnutné zníženie administratívneho zaťaženia okrem iného požaduje, aby sa všetky platby v rámci SPP aj po roku 2014 naďalej riadili pevnými pravidlami krížového plnenia, ktoré by mali byť transparentné a mali by sa čo najjednoduchšie uplatňovať a monitorovať;
7. domnieva sa, že dodatočný environmentálny vplyv na úrovni EÚ možno v rámci SPP dosiahnuť v prvom rade účinným uplatňovaním pravidiel krížového plnenia (vrátane uplatňovania noriem dobrých poľnohospodárskych a environmentálnych podmienok vo všetkých členských štátoch a zosúladenia spôsobu vykonávania smerníc), realizáciou agro-environmentálnych programov a podporou lokalít sústavy Natura 2000 v rámci lepšie financovaného druhého piliera SPP;
8. znovu pripomína kľúčovú úlohu SPP pri zaručení bezpečných dodávok kvalitných a dostupných potravín pre spotrebiteľov; v tejto súvislosti poukazuje na to, že návrh Komisie na povinné plošné vyčlenenie 7 % poľnohospodárskej pôdy na oblasti s environmentálnym zameraním sa pokladá za nevhodný a neuskutočniteľný, najmä ak by tieto oblasti už neboli k dispozícii na produkciu potravín v úrodných regiónoch;
9. znovu opakuje význam zachovania silného a hospodársky konkurencieschopného poľnohospodárstva a lesného hospodárstva v záujme ochrany európskej krajiny a biodiverzity; zdôrazňuje, že ak sa poľnohospodárska pôda nedostatočne využíva alebo nechá ležať úhorom, môže to mať katastrofálne následky pre prírodné prostredie; v tejto súvislosti požaduje, aby sa rozpočtové prostriedky vyčlenené na SPP po roku 2013 zachovali prinajmenšom na súčasnej úrovni v záujme zabezpečenia životaschopnosti vidieckych oblastí a pokračovania poľnohospodárskych postupov v Európe;
10. vyzýva Komisiu, aby v súvislosti s novou reformou SPP zvýšila úsilie o podporu poľnohospodárskych odvetví, ktoré preukázateľne prispievajú k ochrane biodiverzity, predovšetkým včelárstva; poukazuje na skutočnosť, že voľne žijúci a zdomácnení hmyz, napríklad včely, zaisťuje 80 % opelenia kvitnúcich rastlín a že úbytok, ktorý tomuto hmyzu hrozí, predstavuje obrovský problém pre našu spoločnosť, v ktorej poľnohospodárska výroba, a teda aj potraviny, z veľkej časti závisí od opelenia kvitnúcich rastlín; zdôrazňuje preto, že v rámci opatrení, ktoré treba prijať na ochranu biodiverzity, by sa mala venovať osobitná pozornosť chovu včiel;
11. zdôrazňuje, že vzhľadom na to, že viac ako polovicu územia Európy spravujú poľnohospodári, je SPP absolútne rozhodujúcim nástrojom pre biodiverzitu, pretože európski poľnohospodári významne prispievajú k plneniu európskych cieľov v oblasti biodiverzity a klímy; podporuje prijatie balíka realizovateľných postupov na úrovni poľnohospodárskych podnikov, ktoré budú zamerané na preorientovanie SPP na kompenzáciu za poskytovanie verejných statkov;
12. domnieva sa, že trh v súčasnosti nezohľadňuje hospodársku hodnotu ekosystémových služieb a neodmeňuje tých, ktorí riadne spravujú pôdu, aby mohli uvedené služby poskytovať; považuje preto za nevyhnutné platiť za verejné statky poskytované

poľnohospodárskym odvetvím, aby sa zabezpečilo zachovanie a zlepšenie biodiverzity; v tejto súvislosti sa domnieva, že prioritu by mali mať inovatívne riešenia a projekty spolupráce; vyzýva Komisiu a členské štáty, aby podporovali projekty, do ktorých sa ako partneri zapoja poľnohospodári;

13. poukazuje na to, že v rámci SPP sa už realizujú mnohé opatrenia, ktoré pomáhajú zlepšovať ochranu životného prostredia a chrániť prírodné zdroje a ktoré riešia problémy súvisiace so zmenou klímy, ochranou biodiverzity a ubúdaním vodných zdrojov a úrodnosti pôdy; zdôrazňuje, že pôda zohráva pri plnení cieľa EÚ v oblasti biodiverzity životne dôležitú úlohu; domnieva sa, že SPP by mala prostredníctvom dodatočných priamych platieb na základe plošnej výmery financovaných z prostriedkov EÚ odmeňovať poľnohospodárov, ktorí poskytujú dodatočné ekosystémové služby, aj za kroky na podporu biodiverzity uskutočňované nad rámec povinností vyplývajúcich z dobrého agro-environmentálneho krížového plnenia;
14. zastáva názor, že opatrenia na rozvoj vidieka musia naďalej reagovať na problémy týkajúce sa zmeny klímy, ochrany biodiverzity, potravinovej bezpečnosti a udržateľného riadenia prírodných zdrojov a podporovať vyváženú územnú súdržnosť a zamestnanosť; požaduje preto posilnenie druhého piliera a zásadné zlepšenie, pokiaľ ide o jeho environmentálne zameranie a účinnosť jeho agro-environmentálnych opatrení, a to aj prostredníctvom minimálnych povinných poľnohospodárskych výdavkov na agro-environmentálne opatrenia;
15. zdôrazňuje, že len funkčné, udržateľné a produktívne poľnohospodárstvo na širokom základe dokáže poskytovať dodatočné služby vyžadované spoločnosťou v podobe verejných statkov; prikláňa sa preto k vyváženému prístupu, ktorý integruje zavedenie dodatočných opatrení na ochranu životného prostredia a kľúčovú úlohu SPP pri zabezpečení efektívnej výroby;
16. zdôrazňuje potrebu účinnejšej spolupráce na európskej úrovni v oblasti vedeckého a aplikovaného výskumu, pokiaľ ide o rozmanitosť živočíšnych a rastlinných genetických zdrojov s cieľom zabezpečiť ich zachovanie a zlepšiť ich schopnosť prispôbiť sa zmene klímy a podporiť ich účinné využitie pri genetickom zlepšovaní pre výrobné programy;
17. zdôrazňuje, že v záujme ochrany biodiverzity treba podporovať ekologické poľnohospodárske postupy vrátane využitia tradičných osív a miestnych odrôd rastlín; poukazuje na skutočnosť, že rozmanitosť druhov a biotopov, ktorá si z dnešného pohľadu zasluhuje ochranu, možno pripísať spôsobu, akým sa v minulosti v Európe využívala pôda v poľnohospodárstve a lesnom hospodárstve, a v ktorom by sa preto v rámci stratégie udržateľného využitia pôdy malo pokračovať; v tejto súvislosti upozorňuje, že odlišné podmienky, ako je podnebie, pôda a dostupnosť vody, sú hlavne na miestnej a regionálnej úrovni, a že by sa teda mali zohľadniť regionálne podmienky a nájsť adekvátne odlišené možnosti využitia;
18. odporúča rozšírenie správy na mobilizáciu občanov a tiež na neziskové organizácie a hospodárske subjekty, pričom v prípade hospodárskych subjektov treba klásť dôraz na začlenenie biodiverzity do podnikových stratégií; zdôrazňuje, že je potrebné organizovať osvetové a informačné kampane týkajúce sa biodiverzity pre všetky vekové a sociálne kategórie obyvateľstva, pričom si treba uvedomiť, že osvetové kampane pre deti

a dospelých by sa mali organizovať predovšetkým na školách; zastáva názor, že vzdelávanie a odborná príprava najmä v poľnohospodárstve, lesnom hospodárstve a v príbuzných odvetviach by sa mali viac sústreďovať na úlohu biodiverzity; domnieva sa, že poľnohospodári zohrávajú hlavnú úlohu pri zachovaní biodiverzity, a preto by sa mali nabádať a motivovať, aby sa aktívne zapájali do príslušných programov;

19. upozorňuje Komisiu na následky určitých politík podpory biodiverzity na poľnohospodársku činnosť, predovšetkým na vplyv veľkých dravcov (najmä medved'ov a vlkov) na ekonomiku poľnohospodárstva, pracovné podmienky a psychológiu poľnohospodárov.

VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE

Dátum prijatia	28.2.2012
Výsledok záverečného hlasovania	+ : 32 - : 5 0 : 1
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	John Stuart Agnew, Liam Aylward, Vasilica Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Diane Dodds, Herbert Dorfmann, Robert Dušek, Hyněk Fajmon, Iratxe García Pérez, Béla Glattfelder, Sergio Gutiérrez Prieto, Martin Häusling, Esther Herranz García, Peter Jahr, Elisabeth Jeggle, Jarosław Kalinowski, Elisabeth Köstinger, Agnès Le Brun, Mairead McGuinness, Mariya Nedelcheva, James Nicholson, Rareş-Lucian Niculescu, Wojciech Michał Olejniczak, Marit Paulsen, Britta Reimers, Alfreds Rubiks, Giancarlo Scottà, Czesław Adam Siekierski, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Alyn Smith, Marc Tarabella
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Luís Paulo Alves, Margrete Auken, María Auxiliadora Correa Zamora, Marian Harkin, Sandra Kalniete, Christa Kläß, Anthea McIntyre, Milan Zver, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Náhradníci (čl. 187 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní	Rosa Estaràs Ferragut

25.1.2012

STANOVISKO VÝBORU PRE RYBNÉ HOSPODÁRSTVO

pre Výbor pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín

k téme Naše životné poistenie, náš prírodný kapitál: stratégia EÚ v oblasti biodiverzity do roku 2020
(2011/2307(INI))

Spravodajca výboru požiadaného o stanovisko: Crescenzo Rivellini

NÁVRHY

Výbor pre rybné hospodárstvo vyzýva Výbor pre životné prostredie, verejné zdravie a bezpečnosť potravín, aby ako gestorský výbor zaradil do návrhu uznesenia, ktorý prijme, tieto návrhy:

1. zdôrazňuje, že žiadna krajina sa nedokáže sama vyrovnat' s problémom straty biodiverzity, predovšetkým pokiaľ ide o morské ekosystémy, a že vlády členských štátov musia spolupracovať a účinnejšie koordinovať svoje úsilie v záujme riešenia tohto celosvetového problému; zdôrazňuje, že dôkladné vykonávanie politiky v oblasti biodiverzity je prínosné pre spoločnosť aj hospodárstvo;
2. poukazuje na to, že hlavy štátov a predsedovia vlád na svetovom samite o trvalo udržateľnom rozvoji, ktorý sa konal v roku 2002 v Johannesburgu, podporili záväzok udržať alebo obnoviť populácie rýb nad úroveň, pri ktorej je možné do roku 2015 dosiahnuť maximálny udržateľný výnos, ako je ustanovené v balíku reformy spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva navrhovaného Komisiou;
3. vyzýva Komisiu, aby rozpracovala prístup zameraný na maximálny udržateľný výnos a aby pritom zohľadnila všetky aspekty týkajúce sa populácií rýb, a to predovšetkým ich veľkosť, vek a reprodukčný stav, zaoberala sa otázkou populácií pozostávajúcich z viacerých druhov rýb a zohľadnila vzájomné pôsobenie ekosystémov;
4. zdôrazňuje význam, ktorý má vedecké odporúčanie založené na spoľahlivých a dostatočných údajoch pre účinné a udržateľné riadenie rybného hospodárstva; zdôrazňuje potrebu údajov o množstve ekosystémových parametrov s cieľom rozvinúť ekosystémový prístup k rybnému hospodárstvu a vyzýva členské štáty, aby výrazne zintenzívnili svoje úsilie pri zbere a poskytovaní takýchto údajov;

5. víta novú stratégiu EÚ v oblasti biodiverzity do roku 2020, najmä cieľ 4 týkajúci sa optimálneho riadenia populácií rýb;
6. víta záväzok predchádzať vedľajším úlovkom neželaných druhov, chrániť citlivé morské ekosystémy a zamedziť odvrhnutiu úlovku späť do vody;
7. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby túto novú stratégiu v plnej miere vykonávali a financovali a aby pritom zabezpečili súlad všetkých opatrení EÚ v oblasti financovania s právnymi predpismi na ochranu biodiverzity a vôd;
8. zdôrazňuje, že dosiahnutie šiestich cieľov novej stratégie EÚ v oblasti biodiverzity do roku 2020 závisí od dodržiavania pravidiel, ktoré už EÚ stanovila, a od náležitého riadenia príslušných iniciatív a programov, predovšetkým pokiaľ ide o sústavu chránených území Natura 2000 a program LIFE+; požaduje, aby bola sústava Natura 2000 v novom finančnom období primerane financovaná;
9. zdôrazňuje, že naozajstným preverením záväzku EÚ dosiahnuť cieľ v oblasti biodiverzity a skutočným kľúčom k riešeniu tejto problematiky nie je nová stratégia, ale skôr chystané reformy spoločnej poľnohospodárskej politiky a spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva a viacročný finančný rámec; poukazuje ďalej na to, že nedostatočná miera začlenenia ochrany biodiverzity do ostatných politík EÚ viedla k neúspechu prvej stratégie;
10. vyzýva Komisiu, aby vypracovala spoľahlivé ukazovatele environmentálnej udržateľnosti vrátane udržateľnosti morského prostredia a pobrežných oblastí s cieľom posúdiť mieru pokroku pri dosahovaní všeobecného cieľa ochrany biodiverzity;
11. domnieva sa, že otázku ochrany morskej biodiverzity treba riešiť na najvyššej úrovni na samite Rio+20 v Riu de Janeiro v júni 2012;
12. víta rezolúciu Valného zhromaždenia OSN o zaistení udržateľnosti svetového rybného hospodárstva prijatú 6. decembra 2011, v ktorej sa zdôrazňuje, že snaha o dosiahnutie trvalo udržateľného využívania svetových oceánov a morí si vyžaduje naliehavé opatrenia;
13. víta plán predstavený v novembri 2011, ktorý vypracovali štyri agentúry OSN (UNESCO, FAO, UNDP a IMO) s cieľom povzbudiť krajiny, aby obnovili svoj záväzok obmedziť degradáciu oceánov a zaoberať sa hrozbami, ako sú nadmerný rybolov, znečistenie a pokles biodiverzity.

VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE

Dátum prijatia	24.1.2012
Výsledok záverečného hlasovania	+ : 22 - : 0 0 : 0
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Kriton Arsenis, Alain Cadec, Chris Davies, João Ferreira, Carmen Fraga Estévez, Pat the Cope Gallagher, Dolores García-Hierro Caraballo, Marek Józef Gróbarczyk, Carl Haglund, Ian Hudghton, Iliana Malinova Iotova, Werner Kuhn, Isabella Lövin, Gabriel Mato Adrover, Guido Milana, Maria do Céu Patrão Neves, Ulrike Rodust, Raúl Romeva i Rueda, Struan Stevenson, Catherine Trautmann
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Izaskun Bilbao Barandica, Ioannis A. Tsoukalas
Náhradníci (čl. 187 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní	Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz

VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE

Dátum prijatia	21.3.2012
Výsledok záverečného hlasovania	+: 58 -: 0 0: 4
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	János Áder, Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Lajos Bokros, Nessa Childers, Yves Cochet, Chris Davies, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Matthias Groote, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Christa Kläß, Eija-Riitta Korhola, Holger Kraemer, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Gilles Pargneaux, Antonyia Parvanova, Andres Perello Rodriguez, Mario Pirillo, Pavel Poc, Frédérique Ries, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Kārlis Šadurskis, Daciana Octavia Sârbu, Carl Schlyter, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Salvatore Tatarella, Anja Weisgerber, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Marina Yannakoudakis
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Nikos Chrysogelos, Christofer Fjellner, Julie Girling, Filip Kaczmarek, Marisa Matias, Kyriakos Mavronikolas, Eva Ortiz Vilella, Christel Schaldemose, Thomas Ulmer, Peter van Dalen, Anna Záborská, Andrea Zanzi
Náhradník (čl. 187 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní	Peter Jahr